

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА, 18 грудня 2004 року

№ 240 (3490)

Працівникам міліції України

Сердечно вітаю вартових правопорядку з професійним святом — Днем міліції

Правоохоронець — високе звання. Воно зобов'язує вірно служити Батьківщині і своєму народові, неухильно дотримуватися Конституції і законів України, рішуче захищати від протиправних посягань на життя, здоров'я, права, свободу, честь і гідність громадян, інтереси суспільства і держави.

Люди люблять і шанують вас за мужність, готовність прийти на допомогу в найкритичніші хвилини, заступити шлях злу. Авторитет міліції вибудовується із крупиць добра, ваших сміливих вчинків, а нерідко й самопожертви. Ми схиляємо голови перед світлою пам'яттю тих, хто відвів біду ціною власного життя. Ми складаємо шану ветеранам органів внутрішніх справ, які і сьогодні в строю, власним прикладом вчать молодих гідно продовжувати їхню справу.

Повагу викликають стійкість, витримка працівників міліції, їх уміння знайти спільну мову з людьми в ситуації, що склалася у зв'язку з виборами Президента України. Суспільство високо цінує вашу позицію, завдяки якій збережено громадянський мир і спокій. Немає сумніву, що ви і далі твердо стоятимете на варті закону, чесно і професійно виконуватимете вимоги присяги на вірність українському народові.

Вітаю зі святом ваших матерів і дружин, чиї турбота, підтримка і душевне тепло допомагають людям у погонах витримувати всі випробування. Низький їм уклін за безсонні ночі, проведені в чеканні, за передчасну сивину, тепло сердець.

Бажаю особовому складу органів внутрішніх справ міцного здоров'я, щастя й добра, успіхів у службі, щирої вдячності співвітчизників за вашу працю на благо людей і України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

УВАГА!

Дебати в новому форматі

20 грудня між 19.00—21.00 на Першому національному каналі України відбудуться 100-хвилинні передвиборчі дебати між кандидатами у Президенти України Віктором Ющенком та Віктором Януковичем. Дебати, формат яких уже затвердила Центральна виборча комісія, складатимуться з виступів кандидатів (до 5 хвилин кожному); дискусії (80 хвилин); заключних виступів учасників (до 5 хвилин). Дискусія передбачає запитання і відповіді на запитання, які ставитимуть кандидати один одному (відповіді мають бути не більше 3 хв.). Якщо один із кандидатів відмовляється відповідати на запитання, то опонент має право поставити йому додаткове запитання, і це триватиме, доки кандидат не дасть відповіді своєму опонентові.

Свято Миколая — добра казка чи суспільна акція?

Учора в Київському кінотеатрі «Єреван» відбулося організоване Солом'янською держадміністрацією свято Миколая. Щасливі обличчя дітей та батьків створювали радісну атмосферу. Ми побачили тут усі атрибути зустрічі Нового року — ялинку, сніжинки, Зимоньку-Зиму, яка зустрічала гостей у фойє... А де ж святий Миколай? «А навіщо?» — знизували плечима господарі, — дітей вітатимуть голова Солом'янської держадміністрації та священик з Покровської церкви». Тоді ми підійшли до дітей: «Ми сюди прийшли за подарунками, хочемо багато книжок, а дівчатам — щоб були живі ляльки і смачні цукерки», — заявив хлопчина. «А хто не слухався — нехай тому дістануться різки», — продовжив інший. «Святий Миколай дуже справедливий, він головніший, ніж Дід Мороз. Бо ще в давні часи в Україні він ходив по хатах і розносив їжу бідним людям», — поділився думками один з школярів. «Ні, — заперечила дівчинка, — він головний тому, що він — святий! І дуже хочеться його побачити!»

На запитання, чому немає головного героя свята, організатори відповіді не дали. Лише пояснили, що в них буде театралізована вистава, де виступатимуть і діти, і дорослі, і казкові персонажі. Ми й самі побачили дівчаток, які сумлінно репетирували біля гримерки пісеньки про Миколая. «Він же святий, — доводила нам Зимонька-Зима, — а святий повинен залишатися на небесах. Дітям головне, щоб були подарунки та цікава програма».

Проте, що важливіше, — пакет цукерок чи казка про доброго Миколая — вирішувати самим малюкам.

Дарія ГОРСЬКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Крила XXI століття випробували в повітрі

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Київ. Учора відбувся перший випробувальний політ нового регіонального реактивного літака Ан-148. До цього значного і для Авіаційного науково-технічного комплексу ім. О. Антонова, і для українських та російських підприємств-партнерів моменту небесну машину, створену із застосуванням новітніх технологій — із сучасними авіонікою, суперкритичним крилом, кабіною — випробували на землі.

Літак, за словами генерального конструктора АНТК Петра Балабуєва, відповідає світовим стандартам, що особливо важливо. Не секрет, вони (стандарти) пі диктовку великих західних компаній, що займаються авіаперевезеннями і мають фінансові можливості для частого відновлення парку, час від часу стають жорсткішими. Отже, є можливість відсікти конкурентів на міжнародних лініях. Новий Ан за стандартами відповідає не лише третій нормі вимог, що висувають до такої техніки, а й четвертій, котра ще тільки стане чинною з 2006 року, коли більшості вітчизняних і російських літаків буде заказана дорога в західноєвропейське небо. З огляду на це Україна і Росія підписали низку документів: до 2012 року побудувати сто Ан-148.

На знімку: під час недавнього урочистого передавання літака Ан-148 на льотні випробування.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Фредерік Лейтон
(1830—1869 рр.).
Золоті годинники (середина 1864 р.)

Турецьке зелене світло зеленішає

Учора в Брюсселі завершилася зустріч представників країн—членів Євросоюзу. Представники ЄС не обійшли увагою Україну. Міністр закордонних справ Нідерландів Бернар Бот сказав, що позиція ЄС залишається незмінною: в Україні мають бути проведені вільні й чесні вибори.

Однак головною темою зустрічі в Брюсселі було питання: розпочинати переговори з Туреччиною про членство в ЄС чи ні. Адже серед європейців було чимало тих, хто не погоджувався на таке розширення. Зрештою учасники домовилися розпочати перемовини з Анкарою 3 жовтня 2005 року. Проте прем'єр-міністр головуючих нині в Євросоюзі Нідерландів Ян Петер Бакененде дещо зіпсував євроінтеграційний настрій туркам, зазначивши: «Як ви розумієте, якщо результат переговорів буде незадовільним, Туреччина не зможе стати членом ЄС». Він також сказав, що лише саміт голів держав—членів ЄС має визначити, чи надавати Туреччині гарантії прийняття позитивного рішення в результаті переговорів.

Я ВАМ ПИШУ...

Мир і злагода — понад усе!

З-поміж усіх державних свят найголовнішими вважаю Возз'єднання Західної України зі Східною у жовтні 1939 року та проголошення Верховною Радою незалежності України у серпні 1991 року. Збулися мрії українського народу по обидва боки Дніпра. Та останнім часом над соборністю держави нависла загроза. Як українець-патріот, я занепокоєний безвідповідальністю наших політиків. Вони мають розуміти, що незалежність, мир і злагода в країні — понад усе!

Кирило ЛЕВЧУК.

Костопіль Рівненської області.

19—20 грудня у західних областях України часом мокрий сніг, на півдні та сході — дощ. Температура вночі — 0—5 градусів морозу, вдень — 7—12 тепла, 20 грудня в західній частині зниження температури на 3—5 градусів.

У НОМЕР

Стали лауреатами

Ансамбль сучасного танцю «Вікторія» центру дитячої та юнацької творчості кіровоградської загальноосвітньої школи № 16 виборов друге місце та кубок лауреата міжнародного фестивалю «Різдвяні вогні». Престижний фестиваль відбувався в угорському місті Херенд. Конкурентами кіровоградців були дитячі хореографічні колективи з Угорщини, Німеччини, Франції та Росії, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Черпали горілку з ванни

У Ковелі співробітниками управління по боротьбі з організованою злочинністю УМВС у Волинській області проведено операцію викриття підпільного цеху з розливу саморобної горілки. У пристосованому антисанітарному приміщенні оперативники виявили півтонни спирту, 15 тисяч акцизних марок, 14 тисяч металевих корків, понад тисячу порожніх пляшок. Спирт розбавляли водою з-під крана у звичайній ванні і розливали у пляшки. За свідченням працівників УБОЗу, таку «бормотуху» продавали навіть у деяких супермаркетах області. Порушено кримінальну справу, триває слідство, **повідомляє наш власний кореспондент Микола ЯКИМЕНКО.**

Загинув шахтар

Учора в Первомайську (Луганська область) на шахті «Марія Глибока» ТОВ «Інтербудвестугілля» стався обвал породи. Унаслідок аварії загинув один гірник, **повідомляє УНІАН.**

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

За порадою і правдою

«Голос України» має серйозну перевагу перед іншими виданнями. Жодна газета не піклується про своїх прихильників, як вона, — вважає пенсіонерка з Луцька Надія Юшкевічус. — А ще ваше видання щоденне, а це допомагає оперативно відстежувати події. «Голос України» став для мене ніби членом сім'ї, з яким можна поділитися найсокровеннішим, знайти пораду».

Ось уже третій рік парламентська газета є щоденним співрозмовником для цієї вже немолодої жінки. І не лише для неї, а й для її сусідів, які теж постійно в курсі найцікавіших газетних публікацій і з якими пані Надія завжди жваво обговорює порушені газетою проблеми.

Познайомитися з Надією Юшкевічус допомогли обставини: жінка стала переможницею розіграшу подарунків серед передплатників «Голосу України». Приз їй напередодні новорічних і різдвяних свят дістався вельми смачний: набір фруктових повидл виробництва підприємця з Берестечка Петра Захарчука.

КОНКУРС

«Голос України» шукає талісман

Редакція газети «Голос України» просить усіх своїх шанувальників трохи пофантазувати. Ви маєте окреслити веселий талісман, який стане символом газети. Бажано навіть дати йому ім'я! Він повинен бути оптимістичним, надихати нас, журналістів, на творчі звершення. Можете описати персонаж (звірка, птаха і т. ін.), намалювати, вишити, вирізати лобзиком, урешті зліпити з будь-якого підручного матеріалу. Головне, щоб дизайнери за вашим планом зуміли не лише втілити, а й вдихнути в нього життя. Отже, до справи!

Переможцю конкурсу гарантована грошова премія — 200 гривень плюс перший матеріалізований екземпляр вашого витвору, а нашого талісмана чи символу. Чекаємо. Надсилайте листівки з позначкою «На конкурс».

«Наша Україна» ініціюватиме відсторонення Президента від виконання обов'язків, якщо він не підпише зміни до закону про вибори

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Інвалідам збільшать соціальну допомогу

Вечірнє засідання 16 грудня

Повторно розглянувши у першому читанні, депутати схвалили за основу зміни до деяких законодавчих актів щодо підстав та порядку звільнення з-під варти, внесені народними депутатами, членами Комітету ВР із питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності. Вони приводять чинне законодавство у відповідність до конституційних норм. Звільнення особи з-під варти на стадії досудового розслідування провадить начальник установи попереднього ув'язнення на підставі постанови органу дізнання чи слідчого, які провадили досудове розслідування у справі, прокурора, судді, вироку чи ухвали суду.

У першому читанні схвалено і внесені депутатами Валерієм Сушкевичем та Петром Цибенком зміни до закону «Про державну соціальну допомогу інвалідам із дитинства та дітям-інвалідам». Ним пропонується збільшити кількість видів допомоги інвалідам з дитинства, а також збільшити розмір державної соціальної допомоги. Інвалідам з дитинства ІІ групи та тим, яким не виповнилося 18 років — до 80 відсотків прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб, інвалідам із дитинства ІІІ групи — 60 відсотків прожиткового мінімуму для непрацездатних. А одиноким інвалідам з дитинства ІІ або ІІІ групи, які за висновком лікарсько-консультативної комісії потребують постійного стороннього догляду, — встановили надбавку за догляд за ними у розмірі 15 відсотків прожиткового мінімуму. У першому читанні прийнято і зміни до закону «Про відпустки», які передбачають надавати щорічну відпустку або її частину батькам, у яких діти, котрим не виповнилося 18 років, вступають до вищих навчальних закладів в іншій місцевості.

У першому читанні також прийнято зміни до закону «Про фізичну культуру і спорт», за якими статус національної спортивної федерації надається тільки одній федерації або асоціації з відповідного виду спорту.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Народні обранці закликають суспільство до консолідації

Ранкове засідання 17 грудня

Народні депутати України розглянули проект закону про інформаційну відкритість органів державної влади та вищих посадових осіб. Голова Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко зазначив, що законопроект розроблявся ще 2002 року і тому його автору, Сергію Головатому, треба доопрацювати цей документ. Більшість депутатів підтримала законопроект і його прийняли в першому читанні.

За скороченою процедурою було розглянуто: проект закону про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території пріоритетного розвитку «місто Узин» та проект закону про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації». Окрім того, на сесії обговорили проекти законів про реабілітацію інвалідів в Україні; про внесення зміни до Закону України «Про прокуратуру».

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив про входження народних депутатів Олега Салміна до фракції НАПУ, а Дмитра Рудковського до «Трудової України».

У своїх виступах депутати торкалися різних питань. Після відкриття пленарного засідання Георгій Крючков виступив з підтримкою двох постанов Верховної Ради України: про утворення тимчасової слідчої комісії для розслідування обставин видання Указу Президента України «Про звільнення В. Сацюка з посади першого заступника Голови Служби безпеки України» та про тимчасову слідчу комісію ВР з розслідування оприлюднених у Конгресі США свідчень про фінансування державними органами США виборчої кампанії кандидата на пост Президента України В. Ющенка.

Народні депутати привітали з днем народження свого колегу ***Олексія ІВЧЕНКА.***

Микола Томенко («Наша Україна») звинуватив главу держави у спробі зірвати переговорювання другого туру виборів через недрукування виборчих бюлетенів. Президент України не підписав законопроект про друк бюлетенів. Народний депутат Олег Зарубінський виступив проти експлуатації міфу про годувальників та нахлібників в Україні та закликав до консолідації українського суспільства. В такому само дусі пролунала заява Михайла Косіва з «Нашої України» від вузів західного регіону. В ній студенти Галичини запросили своїх колег зі Сходу і Центру країни відсвяткувати разом Різдво Христове. У заяві йдеться, що вони готові прийняти до 10 тисяч студентів і старшокласників з усієї України.

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про звільнення Тігіпка С. Л. з посади Голови Національного банку України

Відповідно до пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Звільнити ТІГІПКА Сергія Леонідовича з посади Голови Національного банку України у зв'язку з його заявою про відставку.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
16 грудня 2004 року.
№ 2243-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про призначення Стельмаха В. С. на посаду Голови Національного банку України

Відповідно до пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити СТЕЛЬМАХА Володимира Семеновича на посаду Голови Національного банку України.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
16 грудня 2004 року.
№ 2244-IV.

Потрібні рішучі кроки, щоб зцементувати Україну

Голова Верховної Ради Володимир Литвин представив колективу Національного банку України його нового главу — Володимира Стельмаха. Від імені вищого законодавчого органу держави глава парламенту щиро привітав Володимира Семеновича із затвердженням на цю відповідальну посаду майже всім складом депутатського корпусу і висловив сподівання на подальше зміцнення співпраці між НБУ, урядом та парламентом.

Виступаючи перед працівниками Національного банку, Володимир Литвин сказав, що призначення нового глави НБУ не менш важливе для України, ніж наступний етап президентських перегонів. Адже виборами життя не закінчується. «Від особистості та позиції глави центрального банку залежить рівень довіри до національної валюти, а отже, до української держави», — вважає В. Литвин. Він відзначив: із острахом можна уявити перспективи української демократії, якби за нинішніх історичних випробувань гривня не змогла б утриматися, а заробітна плата, пенсії та стипендії людей перетворилися б на ніщо. Адже планку соціальних надій і сподівань наших співгромадян піднято дуже високо. І ця висока планка, наголосив В. Литвин, зобов'язує до сконсолідованих, відповідальних дій усіх гілок влади.

Глава парламенту вважає, що держбюджет-2005 треба прийняти до нового року. Бо інакше з січня під загрозою опиняться доплати до пенсій, підвищені стипендії студентам та інші рішення, які було прийнято в другій половині 2004 року. «Краще поганий бюджет, ніж відсутність будь-якого», — сказав Володимир Литвин.

Володимир Литвин висловив переконання, що новий глава Нацбанку Володимир Стельмах, як банкір із багаторічним досвідом діяльності, сповна усвідомлює відповідальність, яка лягла на його плечі. Адже, як висловився В. Литвин, нашій державі нині потрібні і потужні економічні кроки, і рішучі політичні кроки, щоб «зцементувати націю, зшити міцніше Україну в територіальному вимірі».

Юліана ШЕВЧУК.

ВИБОРИ-2004

Фото

Кандидат у Президенти України Віктор Янукович, що виступив на мітингу в Херсоні, заявив про формування більш як 300 організацій, «які не хочуть допустити в країні перевороту».
Фото УНІАН.

* * *

Кандидат на посаду Президента України Віктор Ющенко, який виступив на прес-конференції в Києві, сказав, що «нова влада повинна бути послідовною перед пенсіонерами, котрим уряд пообіцяв пенсії і надбавки».
Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

Європейський вибір під сумнів не ставиться

Кандидат у Президенти Віктор Янукович заявляє, що ніколи не ставив під сумнів європейський вибір України. Про це йдеться у заяві для зарубіжних засобів масової інформації. За його словами, суперечка лише в тому, на яких засадах і на яких умовах Україна увійде до великої Європи.

Нам пропонують стати в довгу чергу на вступ до Євросоюзу без жодних гарантій, а «до цього задовольнятися таким самим статусом, як країни Північної Африки». «Вважаю, що Україна, попри всі труднощі перехідного періоду, за своїм потенціалом і геополітичною роллю є світовою державою і цей статус повинен поважатися всіма — і Росією, і Європою, і Америкою», — наголосив В. Янукович. Він зазначив також, що український народ ніколи не втратить гідності й не погодиться на долю дешевої робочої сили і другорядного ринку збуту для східноєвропейських держав.

За словами кандидата, ситуація, що виникла після 3 грудня, — не протистояння опозиції і влади, а криза, в якій визначається майбутнє України. «Є реальна загроза того, що після 26 грудня Україна може опинитися на краю повномасштабної кризи», — додав він.

Тому В. Янукович звернувся до світової спільноти та політичних лідерів країн із порадою припинити розколювати українську політичну еліту. І висловив застереження до «гарячих голів», які вважають розкол України на дві частини можливим: «Насправді таких частин може бути набагато більше. І з принципом доміно це викличе цілковите перекроювання карти як Європи, так і Росії». Саме тому, упевнений В. Янукович, врятувати ситуацію зможе політичний діалог та дотримання балансу політичних сил усередині країни без втручання зовнішніх сил.

У березні до бюджету доведеться вносити зміни

Перерозподіл сил у Верховній Раді лише узаконив давній розвал провладної більшості, переконаний кандидат у Президенти Віктор Ющенко. За його словами, у приватних розмовах депутати, які полишають фракції, зізнаються, що до виборів воліють бути позафракційними.

Лідер «Нашої України» вважає неконструктивною позицію свого опонента щодо прибуття до Києва 26 грудня людей нібито для недопущення державного перевороту.

Опозиційність до влади, про яку заявив Віктор Янукович, лідер «Нашої України» називає «неприродною». На думку Ющенка, якщо його опонент «прагнутиме безпідставного реваншу, це може породити ще одну ідею сепаратизму і федералізму».

Він також різко засудив соціальну частину бюджету на 2005 рік, який, на його переконання, треба прийняти до кінця року. Кандидат на найвищу державну посаду відзначив, що в березні доведеться внести серйозні фундаментальні корективи до головного фінансового документа країни. І «якщо діяти оперативно, то бюджет 2005 року можна зробити бездефіцитним», — підсумував Віктор Ющенко.

Він не виключив зриву виборів 26 грудня і заявив, що знає про провокації, які готуються у східних регіонах.

А луганський штаб закликає громадян не піддаватися на провокації і не вірити неправдивій інформації про підкуп виборців прихильниками Ющенка. Як повідомила прес-служба штабу, деякі «доброзичливці» пропонують продукти, одяг чи гроші в обмін на паспортні дані та голос за Ющенка. А потім знімають телекамерою. Так було в Ровеньках, Свердловську та інших шахтарських містечках. У штабі запевнили, що жодного стосунку до цього не мають і шукають організаторів провокацій.

Нас не роз'єднати

Рецепт для подолання регіональної неврастенії — революція самоврядування

Що повинні зробити українські політики, щоб не допустити розколу суспільства та держави, зберегти її єдність та територіальну цілісність? Як можна подолати сепаратистські настрої, які виникли в деяких регіонах? Як, власне, знайти вихід із політичної кризи? Над цими запитаннями розмірковує політолог, директор Центру соціальних досліджень «Софія» Андрій ЄРМОЛАЄВ.

— На мій погляд, говорити про розкол України некоректно. Українське суспільство утверджується як цілісність, і ознакою цього є той факт, що на виборах 2004 року виборці, незважаючи на свої ідеологічні уподобання, орієнтувалися на однаковий порядок денний. Люди вимагали від влади дотримання певних процедур, ставили питання про забезпечення своїх прав. З боку виборців не лунали радикальні гасла — ані створювати нову державу, ані перерозподілити національне багатство. Однак розкол у політичному класі, бізнес-класі існує. Виборча кампанія торкнулася інтересів всієї управлінської еліти. Політики, що презентують чинні владні інститути і у центрі, і в регіонах, поставили на перше місце свій особистий корпоративний чи регіональний інтерес. І почали видавати свої інтереси за інтереси загальні.

Основні політичні гравці нині мають усвідомити, що вже неможлива перемога, завдяки якій переможець отримає все. Майбутня структура виконавчої влади, яка формуватиметься після президентських перегонів на рівні центру та регіонів, повинна максимально відображати інтереси провідних політичних та економічних сил. Тож має бути досягнуто певний компроміс між провідними політичними силами, між регіональними елітами і стосовно кадрових призначень, і стосовно економічної політики. У цьому сенсі треба говорити не стільки про «уряд народної довіри» (це логічна формула після парламентських виборів), а про формування, умовно кажучи, національного уряду, який відображатиме новий компроміс і бажання створити нові умови політичної стабільності. За характером це також буде коаліційний уряд, але він вирішуватиме інші завдання: демонтаж криз 2004 року, забезпечення політичного компромісу, формування умов для змін на рівні регіонів — посилення економічної самостійності, розвиток місцевого самоврядування.

Оптимальним варіантом на сьогодні є початок політичної реформи, розвиток системи місцевого самоврядування, посилення ролі та місця представницьких структур, забезпечення гарантій послідовної економічної політики майбутнього уряду. Всі ці інструменти вирішують головне питання: можливість досягання компромісу і неконфліктних стосунків у середовищі різних груп еліт.

Продуктивною є й ідея нових політичних пактів чи мораторіїв, які можуть бути укладені між політичними силами, які нині готуються до третього туру. Однак чи підуть на це самі політики, питання риторичне.

Незважаючи на соціальну напруженість, українське суспільство не налаштоване на розкол. Дуже великою була травма після розпаду Радянського Союзу, соціального перерозподілу, у суспільстві залишається побоювання нових неочікуваних загрозливих конфліктів, і сподіваюся, воно виробило певний імунітет. Інша річ, що в суспільстві є замовлення на нову якість політики, ефективнішу та підконтрольну народові місцеву владу. Саме тому продуктивною є ідея розвитку інститутів самоврядування. Оскільки політична реформа розпочнеться лише з 1 вересня 2005 року, після президентських виборів можна буде сконцентруватися на вирішенні саме цих питань —законодавче забезпечення системи самоврядування, напрацювання механізмів формування регіональної політики. Адже на сьогодні лише Крим може похвалитися тим, що там уже є традиції, практика і досвід формування представницької влади та забезпечення контролю за виконавчими структурами.

2005 рік повинен стати роком «революції самоврядування», і цей крок убезпечить і від сепаратистського радикалізму, і від розчарувань громадян від підсумків виборів-2004. Президентські вибори мають принести не лише новий образ влади у Києві, а й практичні результати на місцевому рівні —дебюрократизацію роботи, прозорість влади, впливовість депутатів місцевих рад тощо, зрештою, власне формування територіальних громад. «Революція самоврядування» — це рецепт для подолання тієї регіональної неврастенії, яку спостерігаємо нині. У 2004 році ми очікували епідемію грипу, а зіткнулися з епідемією неврастенії, викликаною розгубленістю чиновництва та бізнес-груп, які поклали на вівтар президентських перегонів власні амбіції.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

СПОРТ

Суперників отримали

Футбол. Кубок УЄФА. Груповий раунд. 5-й тур. 16 грудня.

Група А. «Базель» (Швейцарія) — «Фейєноорд» (Нідерланди). 1:0. «Гартс» (Шотландія) — «Ференцварош» (Угорщина). 0:1.

Група В. «Парма» (Італія) — «Бешикташ» (Туреччина). 3:2. «Стандард» (Бельгія) — «Атлетік» (Іспанія, Більбао). 1:7. Група D. «Ньюкасл» (Англія) — «Спортинг» (Португалія). 1:1. «Сошо» (Франція) — «Паніоніс» (Греція). 1:0.

Група С. «Брюгге» (Бельгія) — «Сарагоса» (Іспанія). 1:1. «Утрехт» (Нідерланди) — «Аустрія» (Австрія). 1:2.

	В	Н	П	М	О
Дніпро	3	0	1	7—5	9
Сарагоса	2	1	1	5—3	7
Аустрія	2	1	1	4—3	7
Брюгге	1	2	1	5—5	5
Утрехт	0	0	4	2—7	9

Учора в Ньоні (Швейцарія) відбулося жеребкування 1/16 фіналу Кубка УЄФА. Суперниками українських клубів стали: «Динамо» (Київ) — «Вільярреал» (Іспанія), «Шахтар» (Донецьк) — «Шальке-04» (Німеччина), «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Партизан» (Сербія).

Відставки і призначення

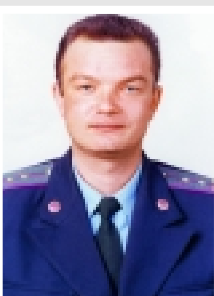
Щойно почалася перерва в чемпіонаті України, як відбулися вже дві відставки тренерів. Заяви написали Петро Слободян («Оболонь», Київ) і Микола Павлов («Іллічівець», Маріуполь).

А ось Олег Протасов, який торік привів до чемпіонської гавані афінський «Олімпіакос», а в квітні нинішнього року був зміщений з посади, днями прийняв «бездіяльність». Український тренер очолив відомий клуб «Лімасол» (Кіпр).

Верховна Рада має посилити відповідальність держслужбовців за оприлюднення інформації про свою біографію та доходи

20 грудня — День міліції України

ЗАХИЩАЮЧИ ВИБОРЧУ ДІЛЬНИЦЮ...

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження П. Потєхіна орденом «За мужність»

За мужність і героїзм, виявлені під час виконання службового обов'язку, **постановляю:**

Нагородити орденом «За мужність» III ступеня ПОТЄХІНА Петра Олександровича — старшого інспектора Маньківського районного відділу Управління МВС України в Черкаській області, капітана міліції (посмертно).

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 6 грудня 2004 року.
№ 1445/2004.

Старший лейтенант Олег РАДЧЕНКО.

21 листопада 2004 року під час другого туру голосування з виборів Президента України на Черкащині пролилася кров. Невідомі злочинці вбили капітана міліції Петра Потєхіна і жорстоко побили старшого лейтенанта Олега Радченка, які чергували на виборчих дільницях.

Капітана міліції знайшли вбитим на виборчій дільниці №163 202-го округу близько шостої години ранку. Двері сільського будинку культури, де розмістилася дільниця, були зламані. Озвірілі бандити важкими металевими предметами жорстоко розправилися з капітаном, який чинив опір лиходіям...

— Ми разом з Петром прийшли на службу в міліцію, — розказав про загиблого працівник Маньківського райвідділу УМВС капітан Павло Павук. — Він був мені і багатьом колегам надійним другом, взірцем офіцера. Завжди вирізнявся мужністю, витримкою, принциповістю.

...Капітана міліції, старшого інспектора по зв'язках з населенням Петра Потєхіна, досвідченого 34-річного дільничного, знали і поважали в усіх селах Маньківського району. І навіть у сусідніх, уманських.

Армійський офіцер Петро Потєхін десять років тому повернувся до рідних місць і присвятив своє життя охороні правопорядку. Він тут виріс. Закінчив школу. У Маньківці мешкала його матуся. Вона завжди мріяла, щоб її єдиний син, невістка Альона та онука Сніжанка жили неподалік неї. У них була дружна сім'я, і Олена Іванівна раділа синовому щастю. Того листопадового дня, після Петрового чергування, вони планували провести вечір разом. Не судилося.

...Справою честі правоохоронців назвав розкриття злочину і притягнення убивць Петра Потєхіна до відповідальності начальник управління МВС України в Черкаській області генерал-майор міліції Микола Пидорич. Нині слідчо-оперативна група, до якої увійшли кращі фахівці-криміналісти Генпрокуратури, МВС України та області, працює над кількома версіями того, що сталося на світанку 21 листопада на виборчій дільниці. Звужується коло підозрюваних, і невдовзі, як запевнили у слідчому відділі прокуратури області, кримінальна справа набуде реальних обрисів.

...Поховали загиблого офіцера у Маньківці.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

На посту стоятиме Бертран

ФОТОРЕПОРТАЖ

Ольфгонг Маві Бертран Лекібі — таке повне ім'я 18-річного першокурсника Донецького юридичного інституту МВС України. Цілком імовірно, що через три з половиною роки мешканцям одного з мікрорайонів обласного центру доведеться звикати до дільничного інспектора з шоколадним кольором шкіри.

...На початку 80-х студент із Конго, який навчався в Донецькому медінституті й проходив практику в лікарні, познайомився з дівчиною з Маріуполя. Зустріч обернулася інтернаціональним весіллям. Через деякий час у родині з'явився перший син — Руслан, трохи пізніше — Бертран. Потім глава сімейства повернувся на батьківщину, а мати з дітьми залишилася в Донецьку. Руслан закінчив металургійний технікум, а Бертран після школи, наслідуючи приклад товариша, вирішив вступати до міліцейського вузу. Нинішнього літа обидва успішно склали іспити

й стали курсантами факультету № 2 «Міліція громадського порядку і профілактики». Його випускники працюють офіцерами патрульно-постової служби, дільничними інспекторами.

За словами Бертрана, спочатку було нелегко: фізичні навантаження, дисципліна, накази командирів, які потрібно обов'язково виконувати. До того ж усі першокурсники мешкають у гуртожитку на території інституту, ходять в наряди... Тепер призвичаївся і навіть став відвідувати секцію рукопашного бою (згадавши захоплення боксом на «гражданці»). Загалом адаптація для Берта, як називають його однокурсники, минула цілком успішно.

До речі, інститутські старожили пам'ятають ще ті часи, коли наприкінці 70-х у цьому навчальному закладі (тоді він називався Донецькою спеціальною середньою школою міліції) було організовано спеціальний курс, де проходили навчання слухачі з країн Азії та Африки. За 13 років підготували майже три сотні фахівців для правоохоронних органів Лаосу, Ємену, Камбоджі, В'єтнаму, Афганістану і Конго.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

На знімках: під час навчання; із друзями.

Фото автора.

У НОМЕР

Мільйон пасажирів в «АероСвіту»

Мільйонним пасажиром авіакомпанії «АероСвіт—Українські авіалінії» з початку року став підприємець Микола Чайко. Він з дружиною Людмилою мандрував рейсом цієї компанії до Бангкока. У подружжя — сімейне свято: 20 років тому вони справили весілля. Тож вирішили цю дату відзначити в далекому екзотичному місті.

«АероСвіт» обрали тому, що компанія здійснює регулярні безпосадкові маршрути між столицями України і Таїланду. Цей рейс був перший з п'яти далекомагістральних польотів, освоєних упродовж останніх двох років. Нині авіакомпанія також виконує трансконтинентальні польоти з Києва до Нью-Йорка, Торонто, Делі, Пекіна.

Вперше в Україні річні обсяги пасажирських перевезень недержавного підприємства перетнули мільйонну позначку. Загалом кількість пасажирів, котрі скористалися його послугами, становитиме до кінця року 3,5 мільйона.

А мільйонного пасажира привітав щойно призначений на цю посаду генеральний директор авіакомпанії «АероСвіт—Українські авіалінії» Віталій Потемський. Крім квітів і сувенірів, він вручив йому сертифікат на право безплатного одержання 10 авіаквитків на будь-який з маршрутів цієї компанії.

Валентина ПИСАНСЬКА.

З нового року — до нової школи

Після зимових канікул майже 250 учнів Загір'янської школи, що у Збоївському районі на Тернопіллі, розпочнуть навчання в новому приміщенні. Десять років довгобуд чекав на будівельників. Загір'я — одне з небагатьох сіл району, де кількість учнів не зменшується, тут чимало багатодітних родин, тож нова школа була конче потрібна. Умови тут — на рівні європейських, запевняють будівельники.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Йому 90, а в нього — 500!

Виповнилося 90 років з дня народження народного артиста України, лауреата Державної премії імені Т. Г. Шевченка, академіка Академії мистецтв України, професора Національної музичної академії імені П. І. Чайковського Павла Муравського. Свого часу він очолював відомі мистецькі колективи «Трембіта», «Думка», а останні 30 років беззмінно керує хором диригентсько-хорового факультету академії. За роки роботи в цьому навчальному закладі Павло Іванович підготував понад 500 хормейстерів, які працюють в усіх куточках України і за кордоном.

З нагоди ювілею Павла Муравського в академії відбулися науково-практична конференція і великий концерт «Учні — вчителю», в якому взяли участь 12 найкращих хорових колективів України.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: Павло Муравський **(у центрі)**, академік Анатолій Авдієвський **(ліворуч)**, ректор академії Володимир Рожок.

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

ГІПОТЕЗИ. ТЕОРІЇ. ВІДКРИТТЯ

Загадка десятої планети

Добре біологам. Кількість видів лише комах давно вже перевалила за мільйон. А є ще черв'яки, гриби, бактерії, віруси, серед великої живності ні-ні та й знайдуть щось новеньке. За кропіткої роботи і деякого таланту увічнити своє ім'я в науці цілком реально. Астрономам у цьому сенсі складніше. Усе більш-менш примітне навіть у далекому космосі уже відкрито, описано й занесено до відповідних каталогів. Не кажучи вже про Сонячну систему, де «на олівець» узято будь-який більш-менш масивний шматок речовини. Спостереження ведуть протягом тисячоліть, кількість спостерігачів обчислюється сотнями тисяч. В умовах такої жорсткої конкуренції розраховувати на удачу надто складно.

Щоправда, технічне оснащення сучасних астрономів дає їм певні переваги перед попередниками. І час від часу результати їхньої роботи потрапляють на перші шпальти газет, змагаючися за рейтингом з подробицями життя «зірок», які до астрономії жодного стосунку не мають. Утім, якщо до поважної науки застосувати термін з лексикону останніх, то можна сказати, що сьогодні астрономічним «хітом» стала тема виявлення в рідній Сонячній системі десятої планети.

Після відкриття В. Гершелем у 1781 році сьомої планети Сонячної системи — Урана, «вирахуваного» відкриття Нептуна, а потім у 1930 році Плутона астрономи, природно, мріяли про виявлення десятої планети. Але, незважаючи на ретельні пошуки, питання про існування ще однієї, заплутонної (чи занептунної?) планети залишалося відкритим більш як 70 років.

Власне, і з Плутоном не все зрозуміло, оскільки за своїми розмірами він істотно відрізняється від інших планет: його діаметр становить лише близько 2 200 кілометрів. Крім того, часом він заходить усередину орбіти Нептуна, отож, наприклад, лише кілька років тому не Плутон, а Нептун був найвіддаленішою з відомих планет.

Останній раз Плутон перетнув орбіту Нептуна в 1979 році і наблизився до Сонця у вересні 1989 року на відстань, що становить 29,6 астрономічної одиниці (астрономічна одиниця — це середня відстань Землі від Сонця, що дорівнює 149,5 мільйона кілометрів). Але с 1999 року Плутон знову став найвіддаленішою від Сонця планетою. У 1978 році був відкритий супутник Плутона, названий Хароном.

Аж ніяк не всі астрономи погоджувалися з тим, що Плутон вважається однією з великих планет Сонячної системи, і кілька років тому Міжнародний астрономічний союз серйозно обговорював питання про «розвінчання» Плутона і позбавлення його нинішнього статусу.

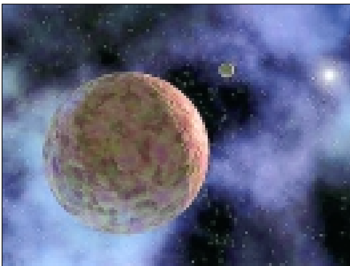
Справді, чи правомірно вважати планетою таке незначне за розмірами тіло, тоді як, скажімо, галілеєві супутники Юпітера значно перевершують його. Те, що в самого Плутона є супутник, теж не аргумент: уже відкрито астероїди чи подвійні, чи ті, що мають крихітні супутники.

Дискусія, що почалася з цього приводу, завершилася рішенням зберегти Плутон у статусі планети. Незабаром астрономам довелося про неї згадати.

У березні 2000 року венесуельські астрономи знайшли планету 2000 EB173, яку назвали на честь індійського бога дощу Х'юа. Орбіта об'єкта проходить за Плутоном, їй необхідно 256 років, щоб облетіти навколо Сонця. Температура на його поверхні не перевищує мінус 180 градусів за Цельсієм. Але в статусі планети новачку було відмовлено через смішхоідинні габарити — діаметр небесного тіла лише 700—750 кілометрів.

Але, як мовиться, добрий початок — половина справи. У червні 2002 року американські дослідники знайшли новий об'єкт у тій само зоні. Його позначили 2002 LM60 і назвали Квaоар. Цей об'єкт, що складається, найімовірніше, з льоду, має поперечник майже 1 250 кілометрів, тобто за порядком величини його можна порівняти з розмірами, що має Плутон. За орбітою Нептуна розміщується так званий Пояс Койпера, де зосереджена порівняно велика, як вважають, кількість дрібних астероїдів і ядер комет. Використовуючи наземні і космічні телескопи, астрономи нині дедалі уважніше вивчають цю зовнішню ділянку планетної системи.

І їхні пошуки знову увінчалися успіхом — відкриттям нового, до того ж ще більшого, об'єкта. Нове космічне тіло одержало ім'я ескімоської морської богині Седни, особи, судячи з міфології, досить похмурої, що й відповідає світу Пояса Койпера, куди ледь доходять сонячні промені.

Седна більша за астероїд, але менша, ніж усі відомі планети, і має діаметр щонайменше 2000 кілометрів. Тепер об'єкт перебуває на відстані близько 13 млрд. кілометрів від центра Сонячної системи, а в найвіддаленішій точці орбіти відстань від планетоїда до Сонця досягає неуявної величини — 130 млрд. кілометрів. Один оберт навколо Сонця Седна робить за 10 500 земних років. За розмірами вона посідає проміжну позицію між Плутоном і виявленим раніше Квaоаром.

Сонячна система

Меркурій: діаметр — 4880 км, середня відстань від Сонця — 58 млн. км.
Венера: 12 140 км, 108 млн. км.
Земля: 12 756 км, 150 млн. км.
Марс: 6787 км, 228 млн. км.
Юпітер: 142 800 км, 778 млн. км.
Сатурн: 120 660 км, 1,4 млрд. км.
Уран: 51 118 км, 2,9 млрд. км.
Нептун: 49 528 км, 4,5 млрд. км.
Плутон: 2300 км, 5,9 млрд. км.

Об'єкт має червонувате забарвлення. Червоніше Седни на небесному склепінні тільки Марс. Є також непрямі докази наявності в Седни супутника, однак знайти його сучасними засобами спостереження неможливо. Найближчі 72 роки Седна наближатиметься до Землі, що дасть змогу краще вивчити цей незвичайний об'єкт.

Утім, астрономічне співтовариство сумнівається в тому, що це саме десята планета. Головні сумніви пов'язані з тим, що об'єкт перебуває в Поясі Койпера. У цій частині Сонячної системи за орбітою Нептуна дуже багато невеликих об'єктів на зразок астероїдів і ядер комет, що так і «не знайшли собі застосування», коли майже 6 млрд. років тому сформувалися основні планети.

Треба сказати, що астрономічні сюрпризи підносить не лише «близький космос». Недавно швейцарські і французькі астрономи заявили про відкриття найвіддаленішої галактики, що розташована на відстані у 13,23 млрд. світлових років від Землі. Вважається, що Великий вибух, котрий спричинив виникнення Всесвіту, стався близько 13,7 млрд. років тому, і галактика Abell 1835, що віддалені від нього за часом на 470 млн. років, тільки починає формуватися, тому що лише процес «остигання» Всесвіту після вибуху тривав майже 300 млн. років. Це перші миті його існування, заявляють учені. А пізніше американські астрономи опублікували знімок, на якому зображено близько десяти тисяч галактик. Світло від них летіло до Землі більш як 13 млрд. років.

Артем ДМИТРЕНКО.

■ НАС НЕ РОЗДІЛИТИ

Не треба думати, що на Донбасі живуть співгромадяни, а на Галичині — етнонація

Після виборів ми, мабуть, занудьгуємо… Дебати на телеекрані, обговорення особливостей нинішніх президентських виборів і самих претендентів на високу посаду країни, що відбувалися в кожнім колективі, в кожній родині, на кожній вулиці, потребували від людей високого емоційного піднесення і зробили їх мало не політиками. З тією лише різницею, що аргументами більшості з нас були емоції, а не здоровий глузд, не логіка, не уміння аналізувати факти і правильно користуватися інформаційним продуктом ЗМІ. Напруження пристрастей потроху знижується, і люди, слава Богу, починають тверезо думати, намагаючись нарешті розібратися, що відбулося і чому. Свої висновки роблять також луганські вчені та політологи.

Фахівці Центру з вивчення суспільних процесів і проблем гуманізму, наприклад, вважають, що гостра політична криза, що виникла після другого туру виборів, сталася внаслідок накладання політичного розколу всередині країни на культурний. Цьому сприяло те, що опозиція зробила ідеї української ідентичності своїм фірмовим знаком або, як сьогодні кажуть, брендом. А питання про російську мову і російську культуру, що є невід'ємною частиною життя української держави, залишилося неврегульованим. Як стверджують соціологи, саме це значною мірою і викликало масове бажання Сходу України відстоювати свою ідентичність, і це бажання виявилося персоніфікованим на Вікторові Януковичу. Водночас неврегульованість питання з російською мовою постійно тримала в напруженні і західну частину України. Стосовно цієї проблеми цілком можна заявляти про відповідальність влади, що йде.

— Гострий розкол усередині правлячого класу назрівав давно, — вважає керівник центру Ілля Кононов. — Люди, що входили в найближче оточення Леоніда Кучми, постійно витіснялися на периферію політичного життя і були в опозиції до нього. Коли нагромадилася критична маса таких скривджених, і виник стан «революційної ситуації». Фактично всі два свої терміни Президент Кучма балансував на міжрегіональних суперечностях. Саме він вибудував таку адміністративну систему, яку можна визначити як «ринок влади». На цьому «ринку» центральні органи влади, і насамперед адміністрація Президента, виконували функцію «центрального оператора», який надавав доступ до можливостей, матеріальних і культурних ресурсів тим чи тим регіональним групам, що постійно конкурують між собою за вплив на цього «оператора». Поперемінно перевагу одержували то одні, то другі. До того ж у «центрального оператора» залишалося невід'ємне право встановлювати і змінювати умови на «ігровому полі». У зв'язку з цим «ринок» став непрозорим, а «центр» було позбавлено морального авторитету.

Окремі луганські політологи вважають, що насправді поляризація суспільства в нинішній Україні аж ніяк не така сильна, як це декому здається. Адже не всі виборці східних регіонів проголосували за Януковича, і не всі західні українці підтримали Ющенка. Над цим теж варто добре подумати. На жаль, розбіжності і суперечності між регіонами не стали предметом загальнонаціональної дискусії, що припускала б вироблення рішень, спрямованих на зближення між різними частинами країни. Учені самі змушені визнати, що обговорення таких тем у минулі роки було метою тільки деяких з їхніх колег, для яких ця тема мала лише професійний інтерес.

— Після набуття незалежності в регіональній системі України утворилися два чіткі полюси — Донбас і Галичина, — вважає Ілля Кононов. — Зрозуміло, що ці полюси, у свою чергу, формували різне бачення країни і її майбутнього. Навіть процеси утворення модерної української нації в цих регіонах одержали різну артикуляцію: на Донбасі — як співгромадянства, а на Галичині — етнонації. Не скажу, що той або інший варіант поганий. Ні. Але не можна не бачити, що ці варіанти багато в чому несумісні між собою. Завданням державної важливості стало досягнення історичного компромісу між Донбасом і Галичиною. Якраз суперечності між цими регіонами найчастіше використовували з маніпуляційною метою.

Луганські політологи вважають, що на прихильниках Віктора Ющенка нині — дуже велика відповідальність. Вони повинні впливати на своїх лідерів. Переговори мають вестися не тільки між кандидатами на посаду Президента України, а й бажано між обласними радами Сходу і Заходу, між містами, університетами, неурядовими організаціями, простими людьми. Якщо Схід і Захід порозуміються на цьому рівні, то буде інша й ситуація у столиці.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

ЗВЕДЕНИЙ ЗВІТ
про надходження та використання коштів виборчого фонду кандидата на пост Президента України

Черниша Григорія Семеновича

1.Надходження коштів на накопичувальний рахунок виборчого фонду

Код надходження	Джерело надходження	Сума (грн.)
1	Кошти політичної партії , яка висунула кандидата на пост Президента України (Партія Реабілітації Народу України)	0,00
2	Власні кошти кандидата на пост Президента України	0,00
3	Добровільні внески фізичних осіб	0,00
99	Усього (1+2+3):	0,00

2. Використання коштів виборчого фонду

Код статті витрат	Стаття витрат	Сума (грн.)
1000	Сума витрат виборчого фонду (1100+1200+1300+1400):	0,00
1100	Виготовлення матеріалів передвиборної агітації (1110+1120+1130+1140+1150):	0,00
1110	друкованих матеріалів	0,00
1120	відеозаписів	0,00
1130	аудіозаписів	0,00
1140	предметів, матеріалів (сувенірів, канцтоварів тощо)	0,00
1150	придбання канцтоварів, паперу, інших предметів і матеріалів для виготовлення матеріалів передвиборної агітації	0,00
1200	Використання засобів масової інформації (1210+1220):	0,00
1210	Оплата ефірного часу (1211+1212):	0,00
1211	на телебаченні	0,00
1212	на радіо	0,00
1220	Публікування агітаційних матеріалів у друкованих засобах масової інформації	0,00
1300	Інші послуги, пов'язані з проведенням передвиборної агітації (1310+1320+1330+1340+1350+1360):	0,00
1310	транспортні послуги та утримання транспортних засобів	0,00
1320	Оренда приміщень, обладнання тощо, крім витрат за кодами 1330,1340,1350	0,00
1330	оренда технічних засобів для ведення передвиборної агітації	0,00
1340	оренда приміщень для проведення зустрічей з виборцями	0,00
1350	виготовлення (оренда) рекламних щитів	0,00
1360	Послуги зв'язку (1361+1362):	0,00
1361	послуги електрозв'язку	0,00
1362	послуги поштового зв'язку	0,00
1400	Інші витрати на передвиборну агітацію	0,00
Сума невикористаних коштів виборчого фонду		0,00

Звіт подано 13 грудня 2004 року

Про плюси і мінуси великих дефіцитів

БЮДЖЕТ-2005

Щойно урядовий проект держбюджету-2005 потрапив до Верховної Ради, спалахнула чергова суперечка між його авторами і законодавцями. Як і очікувалося, іскрою стали 11 мільярдів гривень дефіциту, які становлять 2,8 відсотка від розміру валового внутрішнього продукту. На думку деяких експертів, нічого страшного не станеться, якщо дефіцит становитиме і більше. Я поцікавився, що думає з цього приводу радник голови НБУ з макроекономічних питань Валерій ЛИТВИЦЬКИЙ.

— Валерію Олексійовичу, вас не спантеличує така постановка питання? Адже, якщо не помиляюся, ми маємо доволі прикладів, коли дефіцит бюджету провокував зростання споживчої інфляції.

— Справді. Коли дехто сьогодні називає дефіцит держбюджету у 5—6 відсотків як бажаний, я згадую 1993 рік, коли ми мали 5,1, але інфляція сягала 10 тисяч відсотків. 1994 року він становив 4,9 відсотка від рівня ВВП, зате інфляція сягала 501 відсоток. У 1995 і 1997 роках дефіцит бюджету становив 6,6 відсотка, а індекс зростання споживчих цін — відповідно 281 і 110,1 відсотка. І навпаки, коли ми мали профіцитні бюджети (2000-го і 2002-го), це не заважало ані економічному зростанню, ані збереженню цінової стабільності. Тому я так само дещо спантеличений пропозицією уряду, бо не розумію, навіщо піднімати планку дефіциту бюджету. Якщо треба підтримати у такий спосіб економічне зростання, тоді чому його темп уряд знижує проти цього року удвічі? І чи не занадто висока ціна такої «підтримки» — відмовитися від планової інфляції у 6 відсотків на користь майже 9? Дефіцит може стимулювати темпи економічного зростання, але ліпше, коли це роблять реформи. У 2001 та 2003 роках дефіцити бюджету були 0,3 і 0,2 відсотка, а економічне зростання становило відповідно 9,2 і 9,4 відсотка. А сьогодні, коли економіка перебуває на піковому етапі свого розвитку, ми маємо досить резервів для того, щоб скористатися цим якнайкраще.

— Ви маєте на увазі, що стимулювати далі економічне зростання немає потреби?

— Саме так. Не забувайте, що за два роки економічне зростання вже становить 21,4 відсотка — це більш ніж достатньо, оскільки «підігрівати» його далі означає «підігрівати» ціни, які й так зросли за цей час більш як на 20 відсотків. До речі, за попередні два роки вони зросли лише на 5,5 відсотка.

— Чимало прихильників великого дефіциту бюджету кивають у бік Європи, де не ухиляються від фіскального стимулювання видатків бюджетів…

— Проте там інфляція не перевищує 1—2 відсотки. До того ж економіки європейських країн перебувають на іншому етапі циклічного розвитку, простіше кажучи, вони нині напівлежать.

Нагадаю, що всі економіки проходять одні й ті самі фази економічного розвитку: пік — стиснення — криза—стагнація — пожвавлення — експансія — новий пік. Тому ми нині у найкращій фазі, про що свідчить і 12-відсоткове зростання ВВП.

— Важко позбутися думки, що нинішній формат дефіциту, який сприятиме зростанню цін, ми проїмо, як і нинішнього року.

— От-от. Якщо його спрямують, як і цього року, на проїдання, то ми матимемо черговий безпрецедентний тиск на споживчі ціни. Адже, зрозуміло, що і «Укртелеком», і Припортовий завод купуватимуть за валюту, яку візьмуть на міжбанківському ринку, а отже, емісії гривні не уникнути. Грошова маса підштовхне ціни, тому легковажно думати, що на ціни буде тиснути 0,8, а не 2 відсотки дефіциту бюджету.

— Накопичувати нові зовнішні борги для того, щоб віддавати старі — це ще один мінус…

— Аж ніяк не плюс. 0,8 відсотка дефіциту бюджету не стимулюють економічного зростання — беруть нові зовнішні борги, щоб віддати старі. Позичають на внутрішньому ринку, тим самим роблять свій «внесок» у підвищення процентних ставок, послаблюючи економічне зростання. А потім все одно настане час, коли бізнес-цикл піде на спад, і ми не матимемо можливості, одержувати 2—5 мільярдів доларів щорічного припливу валюти. І тоді внутрішні запозичення чинитимуть негативний вплив на розмір процентних ставок, здешевлення кредитних ресурсів..

— Валерію Олексійовичу, може статися, що уряд хоче виконати всі соціальні зобов'язання, які він взяв цього року: підвищення пенсій, заробітних плат, стипендій…

— Можливо. Але тоді треба втримувати на високому рівні темпи економічного розвитку. Тоді чи не краще прискорити податкову, житлово-комунальну, пенсійну, адміністративну реформи? Заразом ліквідувати недоїмку до бюджету і скоротити необґрунтовані пільги. Варто подумати і про активізацію дивідендної політики від об'єктів державної власності. І про нові акцизи акцизної політики. І про додаткове скорочення деяких видатків. А якщо вже дуже потрібен дефіцит, то принаймні половину його спрямувати на розвиток економіки.

Сергій ВЛАД.

ОФІЦІЙНО

Постанова Центральної виборчої комісії

Про припинення повноважень членів територіальних виборчих комісій з виборів Президента України

На підставі постанови Центральної виборчої комісії від 4 грудня 2004 року № 1273 «Про призначення повторного голосування з виборів Президента України 26 грудня 2004 року» та відповідно до частини першої статті 2 Закону України «Про особливості застосування Закону України «Про вибори Президента України» при повторному голосуванні 26 грудня 2004 року», керуючись статтями 11, 12, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Припинити повноваження членів територіальних виборчих комісій територіальних виборчих округів № 1—225.

2. Головам (заступникам голів) територіальних виборчих комісій, повноваження яких припинено, невідкладно після утворення територіальних виборчих комісій з виборів Президента України забезпечити передачу:

— усіх матеріальних цінностей відповідно до порядку, визначеного Інструкцією з інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і документів, розрахунків та інших статей балансу, затвердженою наказом Головного управління Державного казначейства України від 30 жовтня 1998 року № 90;

— печаток територіальних виборчих комісій — головам територіальних виборчих комісій, сформованих відповідно до Закону України «Про особливості застосування Закону України «Про вибори Президента України» при повторному голосуванні 26 грудня 2004 року», за відповідними актами.

3. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

№ 1309
від 16 грудня 2004 року.

Заява партії «Єдина Україна»

Партія «Єдина Україна» солідарна з українським народом і підтримує активну державницьку позицію громадян України, насамперед молоді.

Конституційна норма, за якою «право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами», увійшла у плоть і кров людей, стала реальним сенсом їхнього життя.

Партія заявляє, що не допустить розвитку в суспільстві ідей сепаратизму, спроб федералізації та розколу країни. Ми рішуче засуджуємо рішення окремих органів місцевого самоврядування та державної влади, котрі спрямовані на порушення територіальної цілісності і можуть призвести до руйнації України як багатонаціональної соборної держави. Ініціатори дій, що загрожують конституційному ладу, демократії та національній безпеці, мають особисто відповідати перед народом України.

Партія мобілізує свої можливості, щоб разом з виборцями протистояти будь-яким намаганням адміністративно впливати на хід голосування, фальшувати його результати чи перешкоджати чесному підрахунку голосів на виборах Президента України 26 грудня.

Саме тому ми вирішили створити групи громадського контролю за проведенням виборів.

Будь-які спроби перешкоджати волевиявленню виборців є антиконституційними. Виходячи з цього, вимагаємо від усіх органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування забезпечити суворе дотримання закону «Про вибори Президента України» і наполягаємо на застосуванні до його порушників усіх видів покарання — аж до карної відповідальності згідно з чинним законодавством.

Незважаючи на спроби розхитати суспільство, нині громадяни України єдині в головному: провести вибори та чесно обрати Президента України 26 грудня.

У цьому вияв мудрості нашого народу.

Партія «Єдина Україна» закликає політичні і громадські організації бути з нами у прагненні не допустити зриву виборів та організувати громадський контроль на виборах Президента України 26 грудня.

Збережімо єдину Україну!

Богдан ГУБСЬКИЙ,
голова партії «Єдина Україна».

Заява фракції Соціалістичної партії України від 14 грудня 2004 року

Про необхідність посилення соціального захисту громадян у Законі «Про Державний бюджет України на 2005 рік»

Бурхливі політичні події цього року, рішуча незгода народу України з політичним і соціально-економічним курсом, який здійснює олігархічна влада, викликали справедливі очікування в громадян на поліпшення свого життя і добробуту.

Розв'язання багатьох назрілих проблем пенсіонерів, багатодітних, військових, чорнобильців, інвалідів, працівників освіти і науки, культури і охорони здоров'я залежить від головного закону року — Державного бюджету. Соціалісти вимагають, найперше, зробити все можливе, щоб не знизити рівень життя людей, законодавчо закріпити розмір мінімальної пенсії на рівні 284 грн., здійснити диференціацію розміру пенсій залежно від стажу та заробітної плати, як того вимагає закон.

Фракція Соціалістичної партії України переконана, що у разі наведення ладу в економіці, паливно-енергетичному секторі, природних монополіях, на митницях, кордонах України розмір мінімальних пенсій і зарплат повинні бути не нижчими 400 грн. на місяць. Соціалісти наполягають на скасуванні податкових пільг, які діють в так званих вільних економічних зонах, недопущення зростання цін на енергоносії та комунальні послуги населенню.

Фракція Соціалістичної партії України вимагає від уряду, Верховної Ради України особливої уваги до реалізації закону, який підвищує соціальний захист дітей війни, як того хочуть мільйони громадян.

Ми послідовно вимагаємо від уряду в проекті бюджету скоротити видатки на силові структури, особливо МВС. Водночас передбачити підтримку інноваційного розвитку країни, повернення боргів за минулі роки освітянам, науковцям, сільській інтелігенції, підтримку молоді і студентства.

Соціалісти вимагають звернути особливу увагу на підтримку агропромислового комплексу, вітчизняного машинобудування, електроніки, енергетики, видавничої справи, зокрема книговидання і літературних журналів, діяльності національних творчих спілок, Національної та галузевих державних академій наук.

Ми вважаємо за необхідне прийняття бюджету ще в цьому році, до того ж забезпечити перерозподіл через бюджет не менше як 40 відсотків внутрішнього валового продукту, при цьому спрямувати на місцеві бюджети хоч половину всіх коштів.

Ми закликаємо депутатів всіх рівнів до принципового розгляду рішень про бюджет на 2005 рік, маючи на увазі пріоритет людини, її благополуччя і соціальний захист. Годі в Україні мати два бюджети — один державний, інший — тіньовий, олігархічний. Тільки чиста і прозора політика може допомогти країні вийти із кризи.

Олександр МОРОЗ,
керівник фракції.

В. Ющенко: «У бюджеті на всі мисливські господарства Держуправління справами грошей закладено більше, ніж на фінансування півмільйона безпритульних дітей країни»

СУСПІЛЬСТВО

Поспішили, пенсіонерів до сліз насмішили

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Але спочатку в них були гіркі сльози. Вони плакали, вистоюючи в чергах до жаданого віконечка в ЖЕКах, і час від часу чули принизливе: «Прийдіть завтра, принесіть те, одержите це...»

Ажіотаж було створено Постановою Кабміну № 117 від 29.01.2003 «Про єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги» (а таких в Україні більш як третина населення).

Тобто ветеранам, інвалідам, «чорнобильцям», «афганцям» та іншим пільговикам запропонували зареєструватися в єдиному списку. От народ і давив, штовхав, лаяв одне одного в чергах протягом кількох місяців 2003-го (див. статтю «Благо творять, знущаючись». «ГУ» від 18.12.03).

Мета в Кабміну була благородна: замінити пільги адресною грошовою допомогою. Але як часто буває, погнали воза поперед коней.

Акції протесту в столиці й регіонах, листи ветеранів до престольного града остудили гарячі чиновницькі голови. У квітні Кабмін скасував свою постанову про обов'язковий перехід на адресну допомогу (№ 253 від 2.03.02 р.). Уряд доручив місцевій владі провести публічне обговорення проекту концепції «Про забезпечення адресного надання пільг...» В останні місяці, звісно, громадянам не до цього обговорення. Незрозуміло, чи буде воно продовжено в 2005-му, але вже сьогодні можна стверджувати, що ставлення пільговиків до адресної грошової допомоги неоднозначне. Тому в КМ не відмовилися від ідеї, але погодилися, що переходити на адресну допомогу слід винятково на добровільних засадах. Людина повинна сама вирішити — користуватися й надалі пільгами або одержувати готовий їх грошовий еквівалент. А щоб дізнатися, як народ сприймає почин, вирішено провести експеримент з надання пільг в оплаті житлово-комунальних послуг та енергоносіїв.

«Піддослідними» з квітня 2004-го були мешканці Броварів, Броварського району (Київська область) і Смілянського району (Черкащина). Підсумки реалізації пілотного проекту ще мають підбити. Але певні висновки автор може оприлюднити.

Зустрічі з мешканцями названих регіонів однозначно свідчать про те, що перехід на адресну дотацію вигідний селянам.

— Ну, судіть самі, — загинаючи пальці, аргументувала свій вибір Катерина Л. із села, що під Смілою. — До міста я їжджу один—два рази на рік... Чоловік, інвалід першої групи, взагалі ніяким транспортом не користується. За це мені мають виплачувати дотацію? Далі: за житлово-комунальні послуги ми одержуємо компенсацію за чинними нормами (вони завищені. — **Авт.**), а розплачуємося за лічильниками. Хіба не вигідно?

У Броварах знайомий «чорнобилець» Василь Дмитрович теж мало не співав від щастя.

— В домівці в мене встановлено лічильники води, газу і тепла, — розповідає він.

— Плачу згідно з їх показаннями, і на кожній послузі заощаджую «живі» гроші.

Як повідомили мені в Броварській райдержадміністрації, у родинах пільговиків (залежно від складу сім'ї, площі житлового приміщення, розміру пільги) влітку «заробітки» становлять 5—40 гривень.

Ідея переведення на адресну допомогу, вважають її «батьки», слушна хоча б тим, що будуть виявлені «липові» пільговики. Вона також забезпечить чіткий контроль за витратою бюджетних коштів. До слова, у Москві після запровадження електронної картки пільговика за один рік заощадили майже два мільйони доларів тільки на тому, що зникли в метро псевдопільговики.

Запроваджувати адресні виплати, навіть якщо цього захоче вся пільгова армія, держава не зможе собі дозволити (для цього потрібно 18—25 млрд. гривень). Реалізовувати цей масштабний проект доведеться поетапно. Почали з житлово-комунальних послуг, потім, імовірно, буде транспорт, зв'язок.

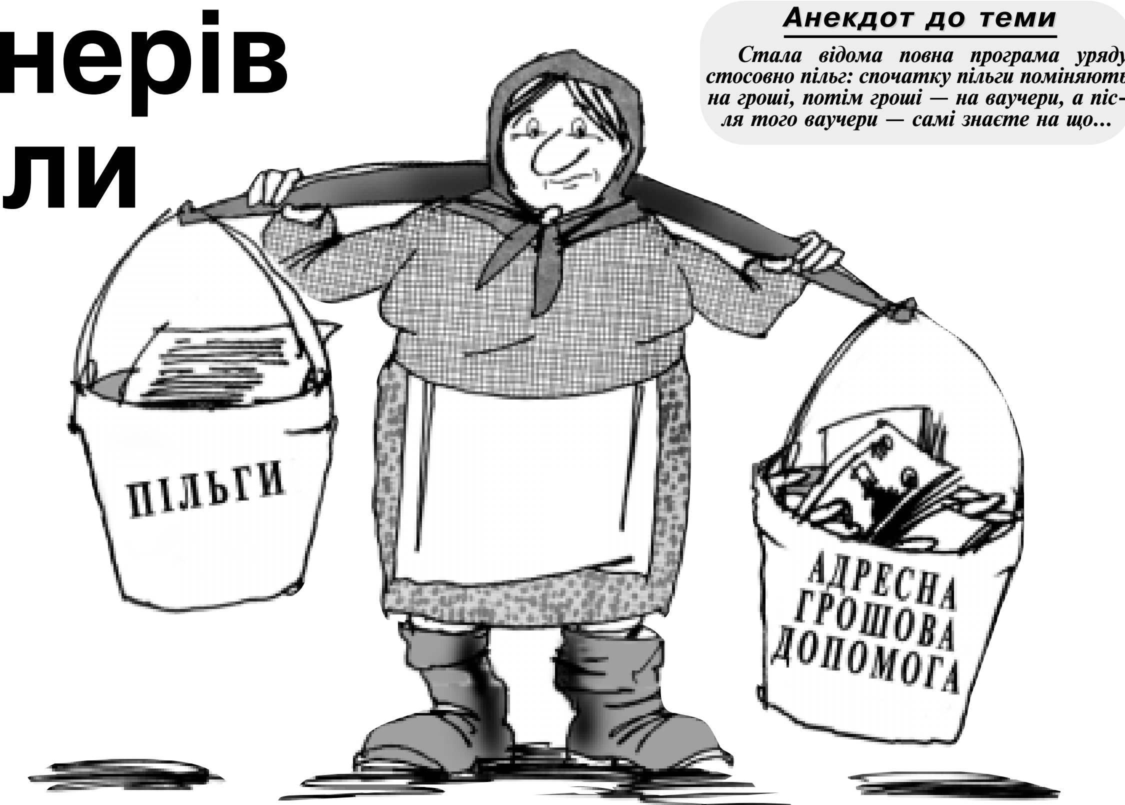
Головне, не наламали дров скасуванням пільг. Це вже тішить. Пільговики тепер тільки посміхаються, згадуючи торішні події. Тоді вони на чолі з ветеранами сказали рішуче «Ні!» і відстояли своє право на законно надані привілеї. Одне слово, дали по руках тим, хто необачно хотів їх відібрати...

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Анекдот до теми

Стала відома повна програма уряду стосовно пільг: спочатку пільги поміняють на гроші, потім гроші — на ваучери, а після того ваучери — самі знаєте на що...

А як у них?

■ **Австрія.** Пенсіонери мають право на безплатний проїзд у всіх видах транспорту, включаючи місцеві авіарейси, не платять за вхід у музеї, театри, цирк, бібліотеки. Раз на рік їм оплачують відпочинок у санаторіях або пансіонатах.

■ **Італія.** На початку 90-х, після операції «Чисті руки», залишилося тільки дві категорії пільговиків — інваліди війни та парламентарі.

■ **Англія.** Пенсіонерам надаються пільги на проїзд у будь-якому транспорті, квитки на концерти і спортивні змагання, а також доплати на паливо взимку, знижки в ресторанах і турфірмах.

«Розшукується людина...»

Приблизно, років десять тому до міліції надходило досить багато заяв про зникнення старих людей. На перший погляд, пенсіонери зникали не за якихось дивних обставин. Виходили на вулицю подихати свіжим повітрям — і щезали. Знаходили їх у різних місцях. Одних у будинках для людей похилого віку, других — у притулках, третіх — в лікарнях, а багато кого — в моргах: замерзли, наклали на себе руки, потрапили під колеса машин. Що змушувало старих людей залишати теплу домівку? З'ясувалося, що не завжди причиною був старечий маразм. Чимало пенсіонерів йшли на те свідомо. У середині 90-х країна переживала глибоку соціально-економічну кризу. Для багатьох родин старенькі батьки були великим тягарем. Стомившись від докорів своїх дорослих дітей, совісні старі залишали домівку, намагаючись тим самим допомогти дочці або сину утримувати родину.

Але як почало налагоджуватися життя в країні, скорочувалася і кількість зниклих пенсіонерів. А от діти, як тікали з дому, так і тікають. По суті, кількість розшукуваних підлітків з роками не зменшується. Про це свідчать також оголошення в газетах, що з'являються дедалі частіше. Отож коли говорити про головні причини, з яких дітвора тікає з домівки, нерідко поповнюючи лави бомжів, то без вивчення психології підлітків тут не обійтися. Це підтверджує і заступник начальника управління карного розшуку обласного УМВС у Луганській області підполковник міліції Альберт Полохов:

— Ми вивчали причини, з яких діти залишають своїх батьків. Я повинен сказати, що не завжди підлітки чинять так через дискримінацію в родині. Причиною більшою мірою стає дитяча образа на батька і матір, які не задовольнили бажань свого чада. Неважливо, в якій родині — забезпеченій чи неблагополучній. Скажімо, одному не дали грошей на морозиво, а іншому не купили скутер. Є ще одна категорія підлітків, котра не бажає жити під диктовку дорослих, зневажаючи прийняті норми суспільства. Розшук дітей — робота нелегка, але з роками, за допомогою технічної оснащеності, ми вирішуємо окремі проблеми, пов'язані з організацією розшуку наймолодших наших громадян.

Людей, що перебувають у розшуку, Альберт Миколайович умовно ділить на кілька категорій. Про перші дві — дітей та людей похилого віку — ми вже розповіли. Наступні дві — це ті, хто втратив зв'язок із родичами і зник безвісти. Про розшук злочинців сьогодні говорити не будемо.

Під час пошуку зниклих безвісти нерідко доводиться стикатися з вельми безглуздими, а часом і кумедними ситуаціями. Одного разу, наприклад, працівникам міліції довелося розшукувати двох зниклих братів, які не давали про себе знати майже тиждень. Родичі, звісно, малювали найтрагічніші картини: розбилися на машині, убили й обікрали... А з'ясувалося, що хлопці захотіли відпочити, погуляти собі на радість і так захопилися, що забули про своїх рідних і близьких людей. Траплялися випадки, коли людина спеціально інспірувала своє зникнення, щоб сховатися від настирливих кредиторів. Родичі подавали заяву про зниклих безвісти, а тим часом розшукувані заробляли гроші, щоб віддати борг. Буває і так, що людину шукають серед загиблих, а вона живе в сусідній державі з новою родиною.

Щоб знайти зниклого, працівникам міліції доводиться витрачати чимало часу і сил. Іноді процес затягується, скажімо, на 15 років, і тільки після цього терміну можна закрити справу. Сьогодні в тривалому розшуку перебувають понад 100 осіб, і який буде результат роботи невідомо. Іноді важко встановити особу, котра стала жертвою за різних передбачених і непередбачених обставин, тим більше, коли від дня загибелі минає не день-два, а місяці та роки. Встановити особу людини багато в чому допомагає комп'ютер. Його використовують, щоб визначити ідентичність, скажімо, знайденого черепа з фотографічним зображенням голови жертви. Застосовують аналіз ДНК. Щоправда, останній метод дуже дорогий, тому використовують його в особливих випадках.

Розшук зниклого ще буває складний з тієї причини, що родичі не одразу звертаються із заявою до міліції. Поширена думка, що до правоохоронних органів варто звертатися тільки після трьох днів з моменту зникнення людини.

— Це помилкова думка, — каже Альберт Миколайович. — Заявляти треба одразу, тільки-но людина не прийшла вчасно з роботи чи вечірки. Інакше губляться сліди. Бувають, наприклад, випадки, коли ми виявляємо неопізнане тіло і довго не можемо встановити особу, оскільки її ніхто не розшукує.

Останні роки, як відомо, характеризуються підвищеною міграцією населення. Цю особливість часом відчувають і правоохоронці. До міліції, наприклад, часто надходять заяви з проханням розшукати родичів, з якими втрачено зв'язок. Син, дочка, мати або батько їдуть на заробітки і тривалий час — по 10—15 років — не дають про себе знати. Тут без допомоги Інтерполу не обійтися. В управлінні МВС створено спеціальну службу із зв'язків з цією міжнародною структурою. З її допомогою встановлено родинні зв'язки багатьох луганчан.

Але, правду кажучи, не всі громадяни повною мірою довіряють службі розшуку, яка працює при державному відомстві. Побутує думка: оскільки такі послуги міліції не оплачує заявник, вона, міліція, не докладає великих зусиль щодо розшуку людей. А тому, мовляв, ефективністю своєї роботи похвалитися не може. Вже ліпше заплатити гроші приватному розшуковому агентству і бути впевненим у позитивних результатах. У Луганську створено кілька таких фірм, але ставлення до них з боку правоохоронців дуже насторожене.

— Колись Нат Пінкертон в Америці домігся великих прав для приватних розшукних агентств. Вони, наприклад, можуть вести оперативну роботу, носити зброю, — пояснює Альберт Миколайович. — Наші розшуковики таких прав поки що не мають. Я аж ніяк не проти таких структур, тим паче, коли в них задіяно колишніх працівників карного розшуку, що пішли на пенсію. Так, вони багато в чому нам допомогли б. Але біда в тому, що іноді з гаманця громадян просто витягають гроші, а в результаті люди звертаються до нас.

Як засвідчує статистика, серед розшукуваних останнім часом дедалі більше чоловіків. Над цим, очевидно, теж варто замислитися.

Алла АНТИПОВА.

ПРАВО

Двері до забороненої темної кімнати зачинити...

Закон без інтерпретацій

Закінчився судовий процес над колишнім начальником поліції Франкфурта-на-Майні Вольфгангом Дашнером, котрого звинувачували в примусі до надання свідчень і погрозах катуванням викрадачу та вбивці 11-річного сина банкіра Якоба фон Метцлера («ГУ», 8 грудня).

Щоб змусити затриманого Магнуса Гефгена вказати, де він заховав хлопця і чи живий той, Дашнер пообіцяв, що коли зловмисник не повідомить про це, йому завдадуть болю, «який навіть важко уявити». Той злякався і показав місце, де заховав труп. Магнуса Гефгена засудили до довічного ув'язнення, а начальника поліції Вольфганга Дашнера взяли під варту. Судове розслідування тривало два роки. Свідком на ньому був ув'язнений — убивця хлопчика: німецьке законодавство забороняє не тільки катування, а й примус до надання свідчень.

Колишнього начальника поліції оштрафовано на 27 тисяч євро та засуджено до двох років умовно. Таке рішення ухвалила державна прокуратура. Прокурор Вільгельм Меллерс у промові в суді сказав, що «Дашнер прийняв самовільне неправильне рішення». Адже не було аргументів, котрі виправдовували б його розпорядження під час допиту — застосувати насилля до Магнуса Гефгена. Німецьке законодавство ясно формулює заборону катування і в ньому неможливі будь-які інтерпретації.

Виключалися також посилання на вимушений захист чи оборону. Фізична недоторканність затриманого не могла ставитися під сумнів. Як підкреслив прокурор, «навіть у виняткових ситуаціях гідність людини залишається недоторканною. Будь-які державні дії мають визначатися правом». Щодо вимушених обставин, на які посилався Вольфганг Дашнер (він не знав, чи живий хлопчик і чи немає загрози його життю), то слідство відхилило їх, мотивуючи тим, що він не використав інші можливості, які спонукали б Гефгена сказати, де перебуває Якоб фон Метцлер.

Однак державний прокурор Меллерс усе-таки знайшов у діях Дашнера пом'якшуючі обставини: для нього було найголовніше — порятунок дитини. Тож він діяв з благородних міркувань. Зрештою Дашнер нічого не приховав, а всі свої розпорядження вніс до протоколу.

Проте прокурор усе-таки вважає, що «двері до забороненої темної кімнати залишилася причиненими і їх потрібно зачинити». Цього вимагає правова система Німеччини. А стосовно покарання Дашнера, то прокурор сподівається, що воно буде пересторогою для всіх співробітників поліції Німеччини.

Прокурор вимагав оштрафувати на 14400 євро також комісара поліції Франкфурта-на-Майні Ортвіна Енігкайта, котрий виконував розпорядження Дашнера. Але штраф замінили умовним строком ув'язнення.

Валентина ПИСАНСЬКА.

ДО УВАГИ УРЯДУ

Авторське право і ліво

Якщо є задачка, то до неї має знайтися розв'язок. Це знає кожний школяр. І не тільки. Приміром, на розв'язанні хімічних задач для 8—11 класів спеціалізується певне харківське ТОВ «ББН». Керуючись, мабуть, комерційним інтересам, воно вирішило допомогти старшокласникам і випустило для них «шпаргалку» — «Рішення завдань і вправ з хімії» до підручника О. Г. Ярошенко, В. І. Новицької». Зручна для ледаря штука. Думати не треба. Варто лише переписати умови задачі з підручника, а потім — її розв'язання з «допоміжної» літератури. Відбувається тренування руки, мозок відпочиває.

Але от невдача, таким витвором підприємство, на думку директора київського видавництва «Станица» Юрія Горулька-Шестопалова, порушило український і міжнародний закон про авторське право.

А з'ясувалося це випадково. Якось Юрій побачив цей розв'язник у продажу. Увагу привернула обкладинка. На ній було зображено титульний аркуш підручника задач з хімії, що його «Станица» офіційно видає вже не перший рік.

Юрій зв'язався з харківськими «колегами» і поцікавився: чи вважають вони свою продукцію коректною і на якій підставі вона «знайшла своїх читачів». Адже жодних письмових угод з власником суміжних прав або авторами збірника задач, умови яких використовувалися у розв'язнику, не було.

Зиск для «ББН» від виробництва «допоміжної» літератури очевидний. Але Горулько-Шестопалов подивився на таку книготорговлю з легітимної точки зору і запропонував по-хорошому вилучити з продажу тираж розв'язника. На контакт харків'яни не пішли, хоча й обіцяли...

Тоді директор київського видавництва «Станица» пише листа за місцем перебування фірми у відповідні правоохоронні органи Харкова з проханням вжити належних заходів, щоб забезпечити захист авторських і суміжних прав. Паралельно аналогічне звернення Юрій надіслав до Українського агентства з авторських та суміжних прав із запитом.

З відповіді агентства випливає, що ТОВ «ББН» своїми діями порушило закон про авторське право.

Тим часом своє розслідування веде управління держслужби боротьби з економічною злочинністю УВД Харківської області. Воно просить «зробити розрахунок завданих збитків». Листування триває довго, з усіма бюрократичними атрибутами.

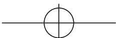
Директор «Станицы» дедалі вище піднімається сходами державних інстанцій, котрі стоять на сторожі авторських прав у нашій країні. І доходить аж до Генеральної прокуратури. Звідти отримує відповідь: мовляв, усе під контролем. Відтоді минуло майже півроку...

Майже рік тому в Європейському суді розглядали справу про книгу, випущену одним російським видавництвом, під назвою «Порри Гатер». Співзвучність з відомим і багатотиражним «Гаррі Поттером». Тоді російське видавництво суд зобов'язав вилучити з торгової мережі весь тираж їхньої книги...

В усних розмовах Горульку-Шестопалову кажуть по-одеському: мовляв, харківський розв'язник — це одне, а ваш підручник — зовсім інше. Хоча в агентстві з авторських і суміжних прав, стверджує директор «Станицы», згадане творіння класифікували як «похідне»: не було б підручника, не було б і розв'язника. А поки що два видання існують у торговій мережі на радість ледачим учням і як наочний докір тим, хто в нашій країні відповідає за інтелектуальну власність і покликаний захищати авторські права.

Ольга ВАУЛІНА.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

10 грудня. Львівська область. На міжнародному переході «Краківець—Корчова» відкрито спільний українсько-польський консультаційний пункт.

11 грудня. Київ. Народний артист України Володимир Засухін виступає у фіналі Міжнародного фестивалю естрадної пісні «Шлягер року-2004».

12 грудня. Лас-Вегас. Віталій Кличко захистив титул чемпіона світу з боксу в суперважкій вазі за версією WBC.

13 грудня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Генеральним секретарем Ради Європи Террі Девісом. Київ.

14 грудня. Верховна Рада України прийняла Постанову «Про порядок проведення урочистого засідання Верховної Ради, присвяченого складанню присяги новообраним Президентом України».

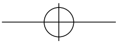

15 грудня. Запоріжжя. Під час робіт зі створення історико-культурного комплексу «Запорозька Січ» на острові Хортиця археологи розкопали укріплення XVIII століття періоду російсько-турецької війни.

16 грудня. Розпочався монтаж головної новорічної ялинки на столичному майдані Незалежності.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Її легенда — це тільки її легенда

Виповнилося сто років від дня народження народної артистки УРСР Катерини Осмяловської

КАЛЕНДАР

Акторські ювілеї — що кругліші, то сумніші. Якщо вам сто — виходить, людей, котрі бачили вас на вершині слави, майже не залишилося. Колись Осмяловську називали Прекрасною Дамою, Принцесою франковців — але як уявити, що це значило тоді! Та з Осмяловською нам пощастило: майже сім десятиліть тому вона зіграла Наталку Полтавку у фільмі Івана Кавалерідзе, і тепер можна взяти відеокасету, подивитися.

І ще: нещодавно вийшла книга «Тіні незабутих предків», автор — професор Костянтин Липківський, син акторки. Він народився тої самої осені, коли на екрани вийшла «Наталка Полтавка».

К. Липківський (до речі, доктор технічних наук, фахівець з електродинаміки) грунтовно досліджував родовід матері і батька до середини XIX століття. Зупинимося на самому початку 20-х років століття XX-го, коли юна Катя Осмяловська ввійшла до родини свого чоловіка Леся Липківського. Здається, це повинна була бути вибухова суміш! Адже Осмяловська з родини нехай і не богемної, та всі там пристрасно любили театр, усі грали, а її батько, полтавський земський статистик, був дуже колоритною постаттю — гравець, картяр, курець (у Дніпрі купався з димлячою цигаркою!). І зовсім інша людина стояла на чолі родини Липківських — аскет з вогненними очима, непримиренний перший автокефальний Митрополит Київський і всієї України Василь Липківський, розстріляний 1937 року.

Утім, жодної «вибухової суміші» — навпаки, гармонія. Митрополит Липківський був живою, відкритою світові людиною, він навіть пропонував театральним друзям свого сина Леся поставити божественну літургію — це їм-то, курбасівцям, авангардистам!

Епіграф до книги — пушкінський рядок «Бывают странные сближенья...» Їх тут чимало. Ось: пам'ятник Шевченка роботи Кавалерідзе стояв у Полтаві навпроти будинку Осмяловських. А через роки Катя Осмяловська грала у фільмі того самого Кавалерідзе. Або ось: Василь Липківський навчався в Київській духовній академії, де викладав Афанасій Булгаков, чий знаменитий син згодом писав, що не було страшнішого в Києві року, ніж 1919-й від Різдва Христового — а саме в тому році доля вела Катю Осмяловську і Леся Липківського назустріч одне одному.

Узимку 1919/20 року Катю, недавню київську гімназистку, третьокурсницю театрального інституту, запросили до київського (тепер дніпропетровського) театру ім. Т. Шевченка — в знамениту виставу Курбаса «Гайдамаки» (і через 70 років вона знала напам'ять увесь текст тої вистави). Лесь Липківський ввійшов до вистави трохи пізніше. Більше вони не розлучалися. Театр два роки гастролював Україною, на гастролях Лесь і Катя повінчалися. До Києва повернулися майже через десять років.

З 1926-го вони працювали в Одеській Держдрамі. Популярність Катерина Осмяловська здобула саме там. Як тільки вона з'явилася в Одесі, рецензенти відзначили «приємну м'якість тону, ліризм, які пом'якшували навіть ролі авантюристок». А зоряною роллю стала Есмеральда («Собор Паризької Богоматері»). У виставі було живе цапеня, з яким акторка іноді гуляла вулицями, і вся Одеса влаштовувала їм овації.

Але вже в 1930-му Катерина і Лесь перейшли до київського театру імені І. Франка. Що сталося? Не виключено, що «трудовий колектив» у Одесі вимагав відректися від батька і свекра — опального митрополита Липківського. Вони не відреклися. У Києві могли зажадати того самого, але керівник франковців Гнат Юра сказав своїм комсомольцям: «Не чіпайте їх. Вони тихі...»

Що означало тоді — бути тихим?

Майже відразу в театрі імені І. Франка Осмяловська зіграла один зі своїх шедеврів — Юлю в «Кадрах» І. Микитенка. Щоб зрозуміти час і обставини, заглянемо в тодішню газету: «Кадри» бачили 150000 чоловік — майже половина трудящої людності м. Києва. Усі 100 вистав п'єси «Кадри» були закриті; отже, клясово-ворожий глядач не потрапляє до театру».

Кому потрібен був шедевр? Здається, театр тих часів був пропащим для живої публіки, як і забуті нині п'єси Микитенка, Корнійчука. Але... В архіві акторки зберігся лист, отриманий нею після одного класово-правильної вистави:

«Дорога товариш Осмяловська!

Третя година ночі. Дві години тому повернувся з театру, де йшов «Платон Кречет». Схвильований побаченим, не можу заснути... Нікому розповісти про побачене, ні з ким поділитися думками...

Ви не знаєте мене, я не знаю Вас. І ніколи ми не будемо знати одне одного близько... Така воля обставин. ... щире спасибі за образ Ліди, винятково милий, такий зрозумілий і близький всім. Ви чудово талановита людина.

Прощавайте. Постараюся бачити Вас якомога частіше з глибини глядацької зали...»

Восени 1936-го вийшов на екрани фільм Кавалерідзе «Наталка Полтавка» з Осмяловською у головній ролі.

Газета київської кіностудії «За більшовицький фільм» від 11 жовтня 1936 року на першій полосі повідомляла: режисер-орденоносець Довженко вніс 100 карбованців у допомогу іспанським жінкам і дітям, режисер Пир'єв — 300 карбованців, режисер-комсомолець Луков — 200 карбованців.

Увесь розворот газети присвячений «Наталці Полтавці». Заголовки — «Правдивий фільм», «Вірний шлях». Згадано і проблеми: перешкоди студійного керівництва (вже, звичайно, колишнього), а оператор скаржиться, що важко було знайти гарну натуру стародавнього села, адже колгоспне село так змінилося!

Та ось наступна сторінка. Там шпетять дружину того самого Лукова, котрий віддав 200 карбованців іспанським дітям:

«Молодому талановитому режисеру Лукову не пощастило. Його дружина Шершньова не годиться на головні ролі... Ось вже років 5-6 Шершньова вважається «хорошою актрисою», але крім режисера Лукова її ніхто не запрошує зніматись. Та вже й сам режисер Луков перевів її на виконання далеко не першорядних ролів. У фільмі «Я люблю» на Шершньову витрачено багато плівки, навіть більше, ніж на деяких провідних персонажів, але її місце у фільмі незначне. Штатна актриса Шершньова, яка має 10-15 знімальних днів на рік, одержує 600 крб на місяць зарплатні та ще сотню на квартиру. Актрису Шершньову ніхто в студії ніколи не бачить, нічого вона тут не робить, жде невідомо якої ролі... Дуже вигідне становище — за одні жданики одержувати гроші!»

Ще газета сигналізує про витрати народних грошей на реквізит у знімальній групі «Том Сойєр» (за дві бутафорські гілки, які можна зірвати з дерева, заплачено 15 карбованців)! А кожен знімальний день кіногрупи «Справжній товариш» «рясніє наслідками адмінбездарності й безпорадності». А начальник цеху тов. Бродський взяв у групі «Тома Сойєра» мікрофон і віддав групі «Багата наречена», де мікрофон зіпсований. І: потрібно обговорювати проект сталінської Конституції, і що собі думає фабком студії?

Як бачимо, коли знімалася «Наталка», студія жила в режимі особливої пильності.

Уже в грудні 1936-го в Нью-Йорку картина йшла три тижні, щодня її дивилися 8-10 тисяч осіб.

З американцями ясно: фільм з хепі-ендом! Але подивіться: немає там хепі-енду! Наталка-Осмяловська жодного разу не посміхається. Узагалі, фільм ось про що: замість смішного недоумка Возного приходить товстомордий тенор Петро, і раптом здається, що Наталка чекала не його і... залишається чекати. Осмяловська не дає забути про фатальну обставину: вже чотири роки як Він зник, і вона на нього чекає. Для тих часів — зрозуміло. Інше неважливо. Вона «тихо» зіграла те, чим жила: Василь Липківський чекає арешту, його сина Івана вже розстріляли, багато родичів сидять.

Та фільм хвалили: село-те «не наше»!

То був найплідніший її рік у кіно і театрі. Хоча успіх був і пізніше. Скажімо, після війни вона грала Анну в «Украденому щасті», по черзі з Ужвій.

...1963-го відправлено на пенсію групу акторів-франковців. Одні пішли до інших театрів, інші слізно попросилися назад. Осмяловська — ні. Живучи за два кроки від театру, вона з тих пір 30 років не переступала його порога. «Так зробили колись Грета Гарбо і Марлен Дітріх. Але Осмяловська не рівнялася ні на кого, її легенда — це її легенда», — сказано в некролозі від театру восени 1997-го. І ще: «Франковські глядачі після Осмяловської, напевно, і не знали настільки гармонійного злиття краси, жіночності і витонченої духовності».

На надгробному пам'ятнику Осмяловській — вона у ролі Наталки.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Чи напував Овідій свого коня з Дністра?

ЛЕГЕНДИ І РЕАЛІЇ

З дитинства я вірив: нашим Придністров'ям дві тисячі літ тому подорожував славетний римський поет Овідій Назон, висланий імператором Августом на береги Понту Евксинського, тобто Чорного моря, — за насмішки над вельможами в «Метаморфозах» та «Любовних елегіях». А «Скорботні елегії», які так високо цінував Пушкін, Овідій писав саме тут. Інакше звідки оті назви — селище Овідіополь, де я закінчував школу, Овідійова башта в Акерманській фортеці на тім боці Дністровського лиману? Так, і селище, і фортеця виникли значно пізніше, та, мабуть, Овідій таки бував тут, якщо люди вдалися до отих назв.

Згодом я читав немало наукових праць, де писалося, що перебування Овідія в Придністров'ї — лише легенда, він був на засланні в містечку Томи поблизу нинішньої румунської Констанци, де й помер та похований у 17 чи 18 році нашої ери. Та розлучатися з легендою дитинства мені не хотілося. Міркував собі так: не міг же допитливий і зовсім ще не старий поет всі довгі роки заслання просидіти в отих Томах! Ні, він, певне, подорожував незнаним краєм, знайомився з його людьми, звичаями й побутом. А з часом відкривалося дедалі більше свідчень: так воно й було. Бо звідки ж тоді в його пізній поезії так багато оригінальних даних з історії й побуту скіфів, сарматів? Бував Овідій, за його ж свідченнями, у храмі Ахілла на острові Зміїний, в античних містах північно-західного узбережжя Понту Евксинського. І що з того, що в XIX столітті в Томах поставили надмогильний пам'ятник Овідію? Може, то лише символ? Бо й досі є легенди, що помер Овідій не в Томах, а під час подорожі межиріччям Дунаю й Дністра і похований тут у степу, неподалік від озера, яке люди нарекли Овідієвим.

Легенду цю як реальний факт підтверджують і деякі письмові джерела. Так, у записках історика і мандрівника Міллера, що побачили світ у 1585 році, розповідається про те, як він з друзями (серед них був волинський дворянин, учений і поет Войнуський) шукали могилу Овідія у північно-західному Причорномор'ї. В степу біля криниці мандрівники вийняли шаблі і стали косити височенну незайману траву, поки не відкрили надгробок, а очищені від моху літери на ньому свідчили, що там поховано поета Овідія. Пізніше молдавський господар Кантемір, історик та письменник, вказував, посилаючись на літописи Сарницького, що неподалік від Акермана (Білгород-Дністровський) є Овідієве озеро, і там, біля села Асак, його і поховано. В ці місця, до Татарбунар, рвався й Олександр Пушкін, який під час південного заслання перебував в Акермані. Він теж сподівався побачити Овідієву могилу, на той час вже загублену. «...Я нынче посетил Страну, где грустный век ты некогда влачил». Доля Пушкіна перегукувалася з долею опального римського поета: «Не славой — участью я равен был тебе...».

...Цього року Асоціація українських письменників презентувала новий літературний проект «Зона Овідія». Віце-президент асоціації Тарас Федюк каже: «Назва проекту говорить сама за себе. Поет — особа хоча й сильна, та вічно переслідувана, вона перебуває ніби в якійсь зоні. Поезія не може обійтися без етичної, естетичної, політичної, громадянської та економічної свободи. Це й покликаний забезпечити наш проект».

Під знаменом «Зони Овідія» передбачають видати щонайменше п'ятдесят книг українських поетів. Перший блок цієї серії з 15 книг вже побачив світ. Підтримку надав передусім народний депутат України Олексій Козаченко. За сприяння голови Одеської облдержадміністрації Сергія Гриневецького невдовзі буде видрукувано другий блок книг ще 15 авторів. Отже, Одещина виходить на перше місце у країні у виданні творів наших поетів. Її досвідом вже зацікавилися інші регіони. Можна сподіватися на реакцію і в загальноєвропейському культурному просторі...

...Ні, Овідій таки напував свого коня з нашого Дністра!

Георгій ВОРОТНЮК.

Фото Олега ВОЛОДИМИРСЬКОГО.

На знімку: пам'ятник в Овідіополі (робота скульптора Миколи Степанова).

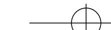
Овідіополь—Білгород-Дністровський—Татарбунари—Одеса.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Іщенка Василя Івановича -	суддею Апеляційного суду Автономної Республіки Крим;
Мельник Тетяни Олександрівни -	суддею Апеляційного суду Автономної Республіки Крим;
Карпук Алли Костянтинівни -	суддею апеляційного суду Волинської області;
Маслія Володимира Івановича -	суддею апеляційного суду Вінницької області;
Фоменка Олександра Володимировича -	суддею апеляційного суду Донецької області;
Преди Дмитра Ілліча -	суддею апеляційного суду Дніпропетровської області;
Білоконева Вячеслава Миколайовича -	суддею апеляціного суду Запорізької області;
Борисенка Петра Трохимовича -	суддею апеляційного суду Одеської області;
Вадовської Людмили Миколаївни -	суддею апеляційного суду Одеської області;
Яковлева Юрія Вікторовича -	суддею апеляційного суду Одеської області;
Демковича Юрія Йосиповича -	суддею апеляційного суду Тернопільської області;
Кекуха Володимира Федоровича -	суддею апеляційного суду Черкаської області;
Неділька Миколу Івановича -	суддею апеляційного суду Черкаської області;
Клочка Валерія Петровича -	суддею апеляційного суду міста Севастополя;
Пономаренко Алли Петрівни -	суддею апеляційного суду міста Севастополя;
Мельникова Валерія Олександровича -	суддею місцевого Джанкойського міськрайонного суду Автономної Республіки Крим;
Погребняка Сергія Миколайовича -	суддею місцевого Сакського міськрайонного суду Автономної Республіки Крим;
Сілакова Сергія Миколайовича -	суддею місцевого Староміського районного суду міста Вінниці;
Змієвського Володимира Семеновича -	суддею місцевого Сєверодонецького міського суду Луганської області;
Марчука Івана Степановича -	суддею місцевого Самбірського міськрайонного суду Львівської області;
Половинка Віктор Олександрович -	суддею місцевого Сватівського районного суду Луганської області;
Лігус Світлани Миколаївни -	суддею місцевого Орджонікідзевського районного суду міста Харкова;
Заславець Наталії Василівни -	суддею місцевого Цюрупинського районного суду Херсонської облсті;
Романової Ірини Петрівни -	суддею місцевого Ленінського районного суду міста Севастополя;

Державна судова адміністрація України

ХУТРО!

Іван ступив на бруківку уславленого вікопомною листопадовою звитягою Майдану і отетерів від несподіванки. Майдан, як і тоді, був ущерть заповнений збудженим людом, котрий час від часу несамовито скандував лаконічне гасло, що на слух сприймалося нібито як «хутро». «Яке хутро?!» — здивовано мізкував Іван, і в його спантеличеній голові невідомо звідкіля народилася божевільна здогадка: «А може, то москальське УТРО?..» Проте наступні гасла підтвердили суто українську автентичність того, що коїлося... «Зробив для себе — зробить і для нас»! — вигукували очманілі від натуги люди.

Раптом якась хвиля прокотилася людом — усі подалися кудись уперед, звідки накочувалося щось неймовірне, гуртове й пульсуюче. Коли оте трохи наблизилося, Іван узрів, що то юрба несе над головами якогось міцненького чоловічка, і несуть його точнісінько на імпровізовану трибуну. «Хутро, хутро!» — розтинав повітря багатотисячний хор, і від міці об'єднаної волі народної, здавалося, здригалася бруківка під ногами.

Чоловік отой уже видряпався на трибуну, ухопив мікрофон і застиг, підбираючи перші влучні слова. Застиг і натовп в очікуванні найголовніших для сьогодення слів. Івану здалося, що він, як і багато хто з присутніх, уже знає цю загадкову людину, що колись вона вже чимало виступала з трибуни, а ще більше миготіла на екранах. І тут його осяяло:

«Павло Іванович! — невже повернувся?!..»

— Хай! — вигукнув нарешті оратор, переможно випроставши руку над головою. «Хай!» — трусонуло ефір багатоголосне і так і пішло далі:

— У! — «у»...

— Того! — «того»...

— Рука! — «рука»...

— Одсохне! — «одсохне»...

— ХТО ВІД СЕБЕ ГРЕБЕ!!! — карбуючи слова, дзвінко вигукнув легендарний Павло Іванович.

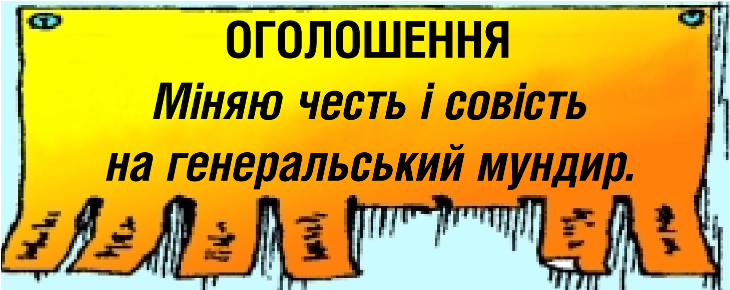
«ХУТРО! ХУТРО! ХУТРО!» — гриміло, дзвеніло, голками вп'явалося у барабанні перетинки, і... Іван прокинувся. Дзвенів будильник, і це був сон, чудернацький сон, але такий живий, реалістичний і геть — чому б ні? — не такий вже й нездійсненний. Іван, чоловік до крихти чесний, сама порядність та працьовитість, вічно обдурений та обібраний усілякими шахраями, почувався зле в ці буремні часи, коли люди, як сказав одного разу герой його сюрреалістичного сну: «... думають одне, кажуть друге, а роблять третє...» І тому він почвалав до ванної кімнати, повний непевності й сум'яття, де від побаченого в дзеркалі нещасного аж затрусило, немов у лихоманці: його права робоча й тренована на чесну працю рука видавалася напрочуд схудлою і навіть якоюсь напівпрозорою.

— Невже?! — диким голосом заволав Іван і кинувся до кімнати вмикати телевізор...

Юрій БОЛЬШАК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Якби та якби...

Якби не правоохоронці — бандити вже давно сиділи б у тюрмах.

Усім радіти!

Найголовніший, найвагоміший, найприємніший позитив: мафіозі вже з ногами залізли у державне корито.

Офіціоз

За великі успіхи у справі служіння пахану групі генералів Берега Рябкової Кістки присвоєно звання «Заслужена шістка».

Коротко та ясно

Демократія бритоголових.

Питаннячко

Якщо все так добре, то чому ж тоді все так погано?

Із спостережень

Добре сидить той, кого ще не посадили.

Факт

Свобода слова, відкритість і гласність у БРК забезпечуються відповідними темниками.

Формула інтерфактів

Темники + цензура = свобода слова.

Геометрія Пропаханського

Величина кута прогинання

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

вертикалі виконавчої влади перед паханом повинна бути такою, щоб вона, вертикаль, перетворилася на горизонталь.

Нездійснених завдань нема

Нема такого злочину, котрий не могли здійснити деякі правоохоронці БРК.

Біда

Зараз у БРК лише одна «біда» — народ, який не бажає жити «по понятіям».

І чорт ногу зламає

У правоохоронній системі Берега Рябкової Кістки панує абсолютний безлад. Тут навіть кінологи з собаками не можуть розібратися та чітко доповісти, хто кому допомагає: братва правоохоронцям чи правоохоронці братві.

Олександр ПЕРЛЮК.

Тези й антитези

☞ **Коли начальство не знає, що робити, має запитати малюка, чого не треба робити.**

☞ **Опозиція, щоб її не сплутати з владою, має бути вдвічі кращою.**

☞ **Далеко вже не пошлеш і не зашлеш — це тобі не Росія!**

☞ **Ніколи зло не хоче мати вигляд добра, як на президентських виборах.**

☞ **У кожному чоловікові живе Карась, у кожній жінці — дві Одарки.**

☞ **За великої манії переслідування втечеш далі від ворога.**

☞ **Культурного і бідного Карася жінка не лає, а зневажає.**

☞ **За поп-артистами бігають тисячі жінок, бо розумних не так уже й багато.**

☞ **Покохай жінку, яка тебе не кохає, і ти зрозумієш, що таке кохання.**

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
з 20 по 26 грудня 2004 року

Романтичний настрій допоможе поліпшити стосунки з близькими і дорогими вам людьми.

ОВЕН. Використайте цей час для встановлення і зміцнення зв'язків між людьми, чиї погляди на життя відмінні від ваших. Цього тижня ви будете в захопленні від когось, хто приїхав здалеку чи з-за кордону. Вам можуть запропонувати вступити до якогось клубу чи товариства однодумців.

ТЕЛЕЦЬ. Ви стикатиметеся з дивними речами, незвичайними людьми і життєвими ситуаціями. Можете укласти вигідну й перспективну угоду з керівництвом чи впливовою людиною, отримати кредит або спонсорську підтримку. Поліпшення добробуту чекайте й від чоловіка (дружини). В інтимних стосунках — суцільні почуття та емоції. Після невеликих випробувань ваші взаємини (і любовні, й ділові) набудуть нового значення.

БЛИЗНЮКИ. Цього тижня попіклуйтеся про когось, будьте щедрими на вияви ніжності й любові до дорогих вам людей. Якщо самотні, не сидіть удома, намагайтеся зав'язати якомога більше знайомств, надто з особами протилежної статі. Ваша привабливість і готовність слухати інших, йти на поступки заради добрих стосунків зробить вас дуже популярним.

РАК. Ваші близькі цього тижня купатимуться у вашій турботі, увазі. Ви здатні зробити щось значуще, щоб виявити свою прихильність. Але й самі будете оточені симпатією друзів і колег. Можливо, навіть отримаєте коштовного або оригінального подарунка. Наприклад, цуценя або кошеня.

ЛЕВ. Ви зараз налаштовані романтично: схильні ідеалізувати оточення, прагнете задоволень і готові до відкритого вияву своїх почуттів. І саме тому зможете поліпшити стосунки з дітьми і коханими. У деяких Левів і Левиць з'явиться можливість романтичного знайомства.

ДІВА. Удома, в родинному колі вам буде затишно, як ніколи. Буде й відповідний настрій, щоб зайнятися не просто наведенням порядку вдома, а й створенням більшого комфорту. Використайте тиждень для того, щоб оздоровитися, почистити організм, скорегувати режим дня. Завітайте в басейн. Цього тижня вас особливо хвилюватиме все, що пов'язане з особистим життям, почуттями і захопленнями.

ТЕРЕЗИ. Зросте інтерес до інтелектуальних і культурних заходів. Буде можливість познайомитися з цікавими людьми. Ви будете товариські, делікатні та ввічливі, як ніколи. Це допоможе зміцнити стосунки з рідними й сусідами. Особливо вас здивують співробітники. Використайте цей тиждень для захоплюючих подорожей, а також нововведень у домашньому інтер'єрі.

СКОРПІОН. Цього тижня ви заробите гроші чи отримаєте винагороду. І миттєво витратите їх на щось приємне для дому й подарунки для сім'ї. Не забудьте також підтримати матеріально батьків і рідних чоловіка (дружини). Організуйте сімейну вечерю. Заплануйте щось оригінальне. А якщо ви ще не зустріли свою половинку, — мерщій з дому: опинитеся в центрі бурхливих подій та інтриг.

СТРІЛЕЦЬ. Ви житимете в злагоді з усіма, будете контактними, компромісними і дуже симпатичними для оточення. Вам також ітимуть назустріч, допомагатимуть, робитимуть подарунки й сюрпризи. Скориставшись порадою жінки, наприкінці тижня ви зможете вдало вкласти гроші. Згадайте про батьків: зараз вони особливо чекають від вас вістей і підтримки.

КОЗЕРІГ. Цього тижня ви віддасте перевагу тиші та спокою на самоті. Особисті та ділові контакти краще не афішувати, любовні інтриги — приховувати. Адже саме звідти можливий прибуток. Через відчуття невпевненості ви не демонструватимете своїх почуттів. А даремно. Оточення вважає, що ви неординарна й вельми приваблива особистість.

ВОДОЛІЙ. Гарний час для тих, хто мріє про тишу і спокій, щоб обдумати свої внутрішні проблеми... і позбутися їх. Навідається до вас і ностальгія за минулим коханням. Але це скоро мине. Адже завдяки вашій товариськості та привабливості на вас чекає знайомство з близькими по духу людьми.

РИБИ. Вас чекає успіх на професійному поприщі не в останню чергу завдяки дружнім стосункам та покровительству начальства. Замовлене за вас слівце буде дуже вчасним. Цього тижня будете задоволені своїми дітьми та приємним сюрпризом від родичів. Несподівано ваше особисте життя стане тісно пов'язаним з життям колективу.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Спустіться на землю

Леонід Грач, один з лідерів КПУ, народний депутат:

— Я думаю, що в останні роки ніхто так не нашкодив Компартії, навіть режим, як морозовці...

Від чергового:

— *Ви, звичайно, маєте на увазі Павлика Морозова? Архіправильна думка, т. Грач!*

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Шахісти і шахиди

Тарас Чорновіл, народний депутат:

— Гавриш морально подавлений, бо йому доводиться грати в шахи з людьми, які тримають битки...

Від чергового:

— *Пане Тарасе, ви переплутали скромного юриста Г. з відомим журналістом Александровим!*

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Мордохай

Олена Альбац, ведуча радіо «Эхо Москвы»:

— Верховний Суд України приймає рішення абсолютно в піку Кучмі та Путіну... Це Путін четвертий раз мордою об стіл, об цю ситуацію в Україні...

Мал. Олександра ФЛЬОРКА.

Від чергового:

— *Є надія, що на 27 грудня Путіну хоча б на цей раз, уп'яте, на стіл поставлять святковий торт...*

Ударять членством по Заходу

Віктор Черномирдін, посол РФ в Україні:

— І потім Росія може... І не менше, ніж країни Заходу! Що Захід може запропонувати Україні? Членство в ЄС і НАТО? То в нас усе відлагоджено з членством...

Від чергового:

— *А чи не здається вам, що для Заходу у вас є членство, а для України просто членокалічення...*

Мал. Олександра ФЛЬОРКА.

Хто?!

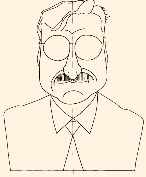
Євген Кушнарьов, голова Харківської ОДА *(пригадується, саме він погрожував Харкову харківською владою):*

— Хто за посмішками так званої помаранчевої революції розгледів хижий вищір її натхненників?..

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Від чергового:

— *А лікарі попереджали вас, пане Кушнарьов, що перед виходом на мітинги не можна так довго стояти перед дзеркалом!*

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Зима без трьох підзимків не буває

18 грудня — Сави. Як був Сава, то не їв сала, а їв паляниці, щоб любили молодиці. Варвари ночі увірвали, а Сава став — день доточав.

19 грудня — Миколи. Святий Миколай — захисник усіх бідних і знедолених, роздає дітям подарунки. Діти свято вірять в існування доброго захисника і намагаються не гнівити «діда Миколая, який про все знає». На Миколая хлопці вже починають домовлятися про колядки. Як на Миколу піде дощ, то врожай на озимину.

20 грудня — Амвросія, Андросія. У давнину дівчата ворожили — «трусили груші»: одна з них вилазила на вербу і струшувала її, інші збирали сухі гілочки. Котрій уночі присниться хлопець, за того, вважали, й заміж вийде.

22 грудня — Ганни. Від Ганни зима набирає розгін. На цей день припадає зимове сонцестояння, після чого «сонце повертає на літо, а зима на мороз». Яка Ганка до полудня, така зима до кінця грудня, яка Ганна до ніченьки, така зима до весноньки.

Прикмети грудня

■ Якщо ворони вранці сидять на верхівках дерев і каркають — бути метелиці й морозу, вмостилися на середньому й нижньому гіллі — чекай вітру, на землі — потепліє, улаштували «ігрища» в небі, перекидаються через голову, різко шугають донизу і знову вгору — за два-три дні буде хуртовина.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

(р) Платні матеріали.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011238. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»